43. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. DECEMBER 2.

Ludas Matyi

– Úgy látszik, a szakszervezet fontosnak ítélte, hogy ne emeljék a nyugtatók árát…

A FEJLŐDÉS ÚTJA

– Amióta videós akciófilmeket nézhetnek az ügyfelek, nincs reklamáció a hosszú ügyintézés miatt...

Leértékelt értékeink

Szűk lett a zsebem: vettem egy zakót és amikor oldalzsebébe tettem az aprópénzt, alig fért bele. Rögtön rájöttem hogy nem a pénzem sok, a zsebem kicsi. Megmértem néhány éve vásárolt, a mostanival szinte azonos típusú zakóm zsebét és az újat: ennek mélysége fele a réginek. Amikor az a régi zakóm új volt, az ötös csörgött a zsebében a legnagyobb apróként. Vajon kinek jutott az eszébe pont akkor kisebb zsebeket készíteni, amikor a húszas is apró? Ahá! – ez már értékelemzett zakó!

Mint minden évben, az idén novemberben is megrendezték az értékelemzési konferenciát, amelynek célja tiszteletre méltó: mérlegeljék körültekintően a gyártók, hogy mihez mennyi anyag, munka, idő kell. Nálunk egy esztergapad 1000 kilóval nehezebb, mint ugyanolyan társa az NSZK-ban. Lám, a súlyfelesleg nemcsak az emberek között, ma még a gépek világában is gyakori. És ha vannak is helyenként eredményes fogyókúrák, az értékelemzés sokszor abban merül ki, hogy kisebb lesz a zseb. Vagy, hogy alig van hajtás a konfekción, csak szűkíteni lehet, bővíteni nem. Rövidül a férfiing, mert értékelemezve a felhasznált anyagot, csökkentették azt, az ing árát pedig felemelték. Egy felszólaló az egyik értekezleten haszontalan kelléknek kiáltotta ki az órazsebet, mert ki hord ma zsebórát?! Csak azt felejtette el, hogy ezt ma a legtöbben öngyújtózsebnek használják.

Az értékelemzés csúcsa állítólag az volt, amikor elemezni kezdték a fából készült ceruzát: a megrövidült ceruzával már nem írnak, minek a végébe bél? Aztán újabb értékelemzési hullám jött, s akkor megállapították, hogy ha a ceruza végében nincs bél, minek oda a fa?

És mivel – mint nemrégiben egy neves szónok mondotta – a szocializmus nem lötyöghet konfekciós öltönyként az ország testén, mostanában egész magas szinten is tartottak egy értékelemzési konferenciát, és ezen elhangzott, hogy bizonyos értékeket új módon szükséges értelmezni. Például a szocialista tulajdonviszonyokat. Esküdtünk az állami tulajdon mindenhatóságára, most kimondatott, hogy eddig nem ez bizonyult a leghatékonyabb formának. Amit a zakó- és ingvásárló, kevésbé elméleti módon, de a legfinomabban így fejez ki: hát ilyen a magyar ipar! És az is szóba került, hogy leértékelődtek egyes értékek, így a szakmaszeretet – ilyen vacak zakót is kiadhatok a kezemből?! – a korrektség, a becsület – megrövidített ing, megrövidített zseb, megrövidített vevő.

Mert fontosabb, hogy a gyártó zsebe legyen elég mély. Ha már az állam is nagyobb zsebet varrat magának.

Földi Iván

Kilóg a sorból...

Egy váratlan jelenség keltett nagy feltűnést, és ez érthető, hiszen a váratlan jelenségeknek az a dolguk, hogy nagy feltűnést keltsenek. Summa summarum: manapság, amikor iparunk fedezékbe vonul, megkísérli rendezni zilált állásait és arra összpontosít, hogy talpon maradjon, hirtelen előbukkan egy ágazat, amely megbontja a hadrendet, s nem átall diadaljelentést közzétenni.

Eme ágazat az idegenforgalom. A tavalyihoz képest 51 százalékkal növelte tőkés bevételét, félmilliárd dollárt gurított az államkasszába, immár 1990-es tervét is teljesítve. Ráadásul rubelpénzből is 15 százalékkal többet spájzolt be a tervezettnél.

A jelek szerint ez a győzelem abszolút váratlanul érte a szakembereket. A közvélemény nem készült fel ilyenfajta sikerre. Nagy rutinnal tudjuk elemezni-értékelni bajainkat, gondjainkat, vereségeinket, de mihez kezdjünk ezekben a nehéz időkben egy sikerrel? Miként lehet megmagyarázni egy jó bizonyítványt? És egyáltalán: hogyan merészel kilógni a sorból az idegenforgalom?!

Ezer szerencse, hogy az áldásos magyar tulajdonság átsegít a meglepetés okozta sokkon: ha már nem értünk valamit, legalább kommentáljuk. A megdöbbenéstől lassan ocsúdó szakemberek egy csoportja már hozzá is látott a kommentáláshoz, szerintük tavaly igencsak takaréklángon égett az idegenforgalom, ahhoz viszonyítva természetesen kiugró teljesítmény az idei turizmus.

Még jó, hogy akadnak kevésbé cinikus szakvélemények. Többen hangot adtak annak, hogy a kirobbanó siker időzítve volt, csak mi nem tudtunk erről. Így történhetett, hogy az évtizedek óta érvényesülő intézkedések – új szállodák, beutazási könnyítések, olcsóság, nemzetközi rendezvények, miegymás – éppen ebben a harmatosra sikeredett évben hozták meg gyümölcsüket.

A gyümölcs tartósságáról viszont megint csak borúlátó kommentárok látták napvilágot. Tudniillik a gyümölcs romlik. Csakúgy, mint a 15-17 millió turista által igénybe vett hazai úthálózat, vízhálózat, bolthálózat, hotelhálózat, hálózathálózat. A zsúfoltság és a környezetszennyeződés a népvándorlás miatt mindinkább növekszik, az árszínvonal nemkülönben, ezért a beözönlők egyre kényelmetlenebbül érzik majd magukat, és fokozatosan leszoknak arról, hogy szerepet vállaljanak a magyarországi turizmus statisztikáiban. És ekkor nem lesz győzelmi jelentés, az idegenforgalom ismét lezárkózik a többi iparág mellé.

Legalább újra lesz mit megmagyarázni...

Fekete Gábor

VÁRATLAN FORDULAT

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

ALKALMAZKODÁS

– Ahhoz, hogy elérjük Svájcot, muszáj Bécsben valakitől külföldi kölcsönt felvennünk.

FELVÁSÁRLÁSI LÁZ

– Fagyasztóládára költöttem a pénzt, amit összekuporgattunk az urammal a kriptára.

KERESKEDELEM

– Vegye úgy, hogy nem magával ordítok, angyalka, hanem a könnyűiparral!

LENGYELEK A PIACON

– Lehet, hogy a törülközők és a szőrmék helyett krumplit hordunk majd a magyaroknak...

AKKÉNT ÉS MÁSKÉNT

Akiket nem szerettünk, a kezdetek kezdetén reakciósoknak hívták.

Az idők változásával az ilyen rendszerellenes személyek megjelölése is módosult. Lett belőlük tőkések szekértolója, ádáz ellenség, ügynök, angol — francia, amerikai, japán, titóista — kém. (A nem kívánt jelző és személy törlendő.) Befurakodott elem. Burzsoá korcs.

Likvidátor, provokátor, ámbátor.

Munkásáruló, opportunista, revizionista, reformista.

Kapituláns, kozmopolita, dezertőr.

Szabotőr, diverzáns.

Jobboldali elhajló, baloldali elhajló, középutas.

Nacionalista, cionista, narodnyik.

Szociálsoviniszta, kisgazda, nagygazda, zsírosgazda.

Elfajzott, pocsolyába süllyedt, kártevő, vérszopó, bércsaló.

Amint látnivaló, a szókincs valamikor sokkal gazdagabb, a választék kívánatosabb, az árnyalás kifinomultabb volt.

És egyértelműbb is.

Ha akkoriban valakire azt mondták, hogy burzsoá szörnyeteg, az világos célzás volt. Az illető már írhatta is a végrendeletét. Ha maradt rá ideje.

És sokkal szemléletesebbek voltak a jelzők, a képek. Ha például politikai kútmérgezőnek minősítettek valakit, szinte látta az ember, amint az illető egy kút fölé hajol és halálfejjel jelölt rovarirtós dobozból beleszórja a bacilust az éppen ügyeletes kristálytiszta ideológiába.

Hanem mit csináljon az ember azzal a kifejezéssel, ami manapság járja? Mi az, hogy: másként gondolkodó? És mi neki az ellentéte? Akként gondolkodó? És ki az akként? És ki a másként?

És most ezekre a másként gondolkodókra haragudni illik? És azért, mert másként? Vagy azért, mert gondolkodók? És ezek a másként gondolkodók, vajon egyformán másként-gondolkodnak? Vagy az egyik másként, a másik viszont másként-másként?

Ez a tapintatos szóösszetétel már úgy átment a köztudatba, hogy hamarosan átitatja mindennapjainkat is.

Vicc: Két másként gondolkodó utazik a vonaton...

Nóta: Nádfedeles kis tanyánkon / Apám, anyám szorgoskodik / Körösztanyám kőttest dagaszt / S közbe' másként gondúkodik / Ihajla...

Reklám: ÁPISZ — a másként gondolkodó emberek kelléktára.

Házassági hirdetés: 45 éves, csinosnak és akként gondolkodónak mondott özvegyasszony keresi hozzá illő korú elvtárs ismeretségét házasság céljából. Dohányosok és másként gondolkodók kíméljenek.

Sporthír: Kettévált az írószövetség futballcsapata a Szoc. Reál. A két új egyesület, a Lojális FC és a Másként Gondolkodó Tizenegy összemérte erejét. A mérkőzés a nyilvánosság kizárásával, zárt kapuk mögött folyt le. Az eredményről közlemény nem jelenik meg.

Filozófia: Másként gondolkodom — tehát nem vagyok.

Novobáczky Sándor

Dollármama látogatása után

ELVÉBEN VAGY NYELVÉBEN ÉL A NEMZET?

MAGYARÁZAT

– Így alakultak a dolgok, anyukám, de nem volt betervezve!

SZILÁNKOK

BIZALOM

— Távlati terveink között szerepel az is, hogy nem nézzük tolvajnak a vásárlót — nyilatkozott az önkiszolgáló boltok illetékese.

BÚCSÚZTATÁS

Nyugdíjba vonulása alkalmából kérjük, igazolja húsz évvel ezelőtti igazolatlan munkanapjait.

CIRKUSZBAN

— Igazgató úr, szerződtessen! Én gondolatolvasó vagyok.

— Tehetségtelen fráter! Már rég ki kellett volna találnia, hogy nem akarom szerződtetni. S akkor szerződtettem volna.

GAVALLÉR GYEREK

— Mama, a születésnapodra dísztáviratot akartam küldeni, de inkább odaadom neked a távirat árát.

MEMÓRIA

— Kristálytisztán emlékszem arra, hogy egész életemben feledékeny voltam.

A SZOKÁS HATALMA

— Forrón, szenvedélyesen szeretem a feleségem. Ma már pusztán megszokásból.

KIJÓZANÍTÓBAN

— Az idén már ötvenedszer vagyok itt, megtanulhatta volna, hogy az ablak melletti ágyat szeretem!

TÁRSASLÉNY

— Nagyon jólesik néh elbeszélgetni valakivel, h mégoly primitív, művelet len is, mint ön.

ÖNISMERET

— Mindent amit nem értem el, magamnak kö szönhetem.

NEHÉZ ÉLET

— Nekem a kudarcél ményeimért is meg kellet küzdenem.

SÚLYOS ÉRV

— Három barátnőm van. Együtt sem olyan nehezek, mint a feleségem.

Galambos Szilveszter

NYUGDÍJASOK

– Megnyertük a széncsatát, a hídcsatát, most meg alulmaradtunk az adócsatában.

Ödön és Lujza harminc éve élettársak. Egy szép napon Lujza félénken megkérdi:

— Mit gondolsz, Ödön, ne szánjuk rá magunkat a házasságra?

— Jó, jó... De kinek kellünk már mi ketten?

*

— Doktor úr, azt hiszem, nem vagyok normális.

— Miből gondolja?

— Szeretem a feleségem és utálom a titkárnőmet.

REMÉNYTELEN ESET

– Nem veszek színes tévét! Megvárom, amíg raktározási gondokkal küszködnek.

FÜLÖP GYÖRGY:

ÜZEN A MÚLT

Kár keresni analógot,
hajdan is volt, aki lógott.
Hacsak látott egy kis melót,
máris elkapta a herót.

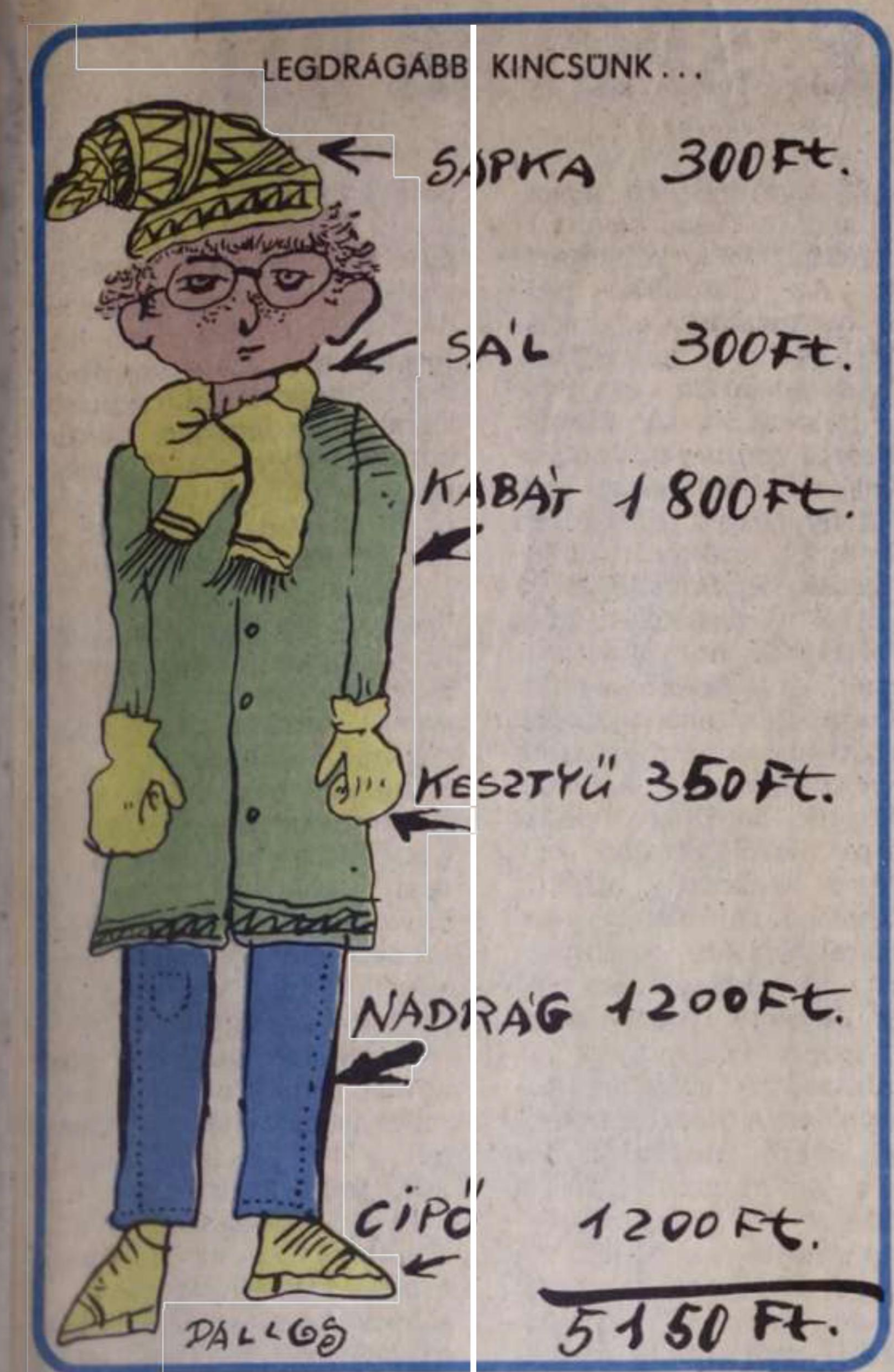
Eme nagyon régi képen
tömegesen lógnak éppen.
Csákót, kendőt együtt látok,
leomlottak a korlátok.

Nincs különbség, csak embertárs,
mert a lógás szent szertartás,
eggyékovácsoló, csodás
társadalmi összefogás.

Emlékezzünk az ősökre,
a bátrakra, sőt hősökre...
mert a lógás, (így a fáma)
veszélyesebb volt, mint máma.

Tisztelettel nézd e képet:
dédapád, ki félrelépett...
lógott büszkén, fényes nappal,
dacolva a kockázattal.

Hogyha ma lógsz, állam-bácsi
legfeljebb csak rád szól: ácsi!
Nem rúg ki és nem üt agyon...
Lógj egy kicsit, de ne nagyon!

KUTYAKÖZÉRZET

(ÉRTEKEZÉS AZ EBADÓRÓL)

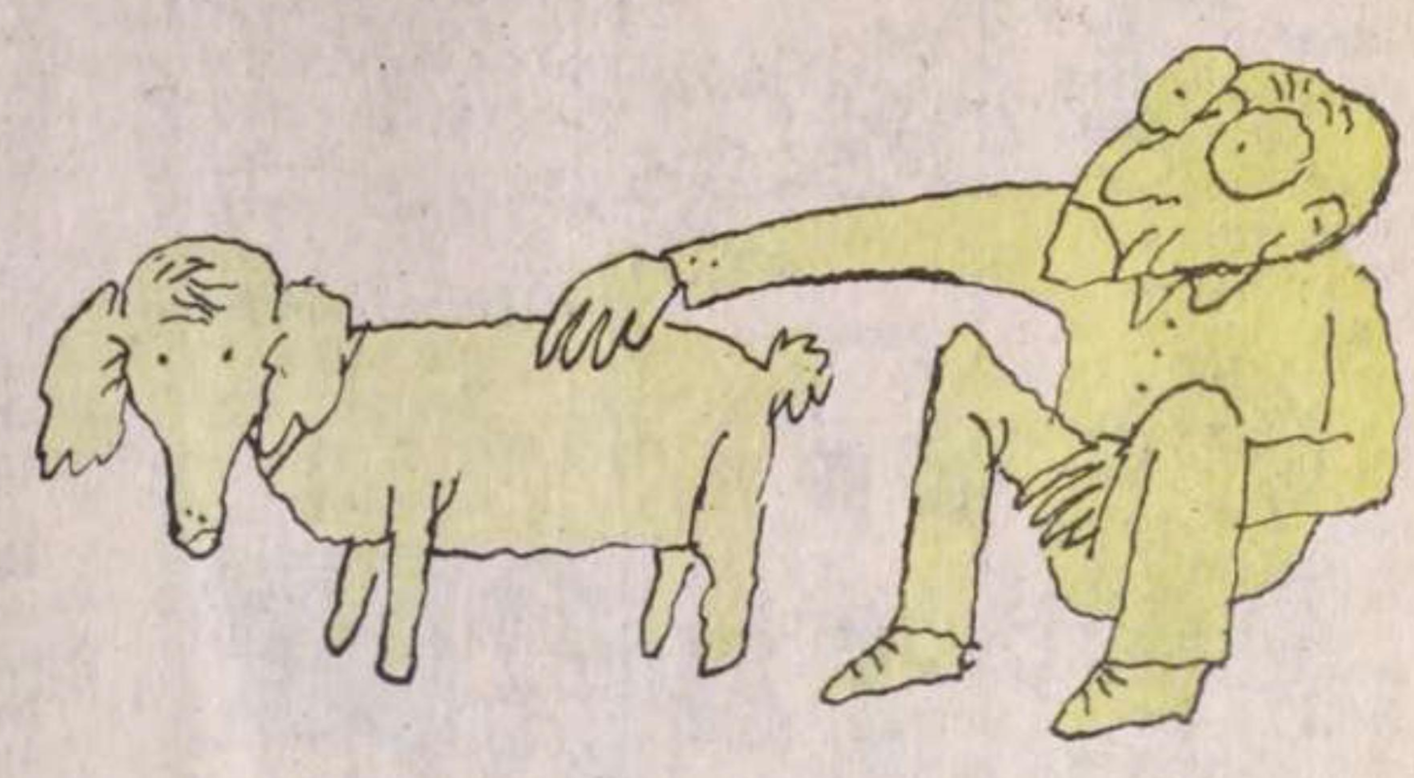
Mint tudjuk, hamarosan eltörlik majd az ebadót, s ez igen-igen örvendetes. Tudnivaló az is: az ebadó kivetésének, mint minden más hasonló macerának, legkevesebb két feltétele van, legyen akire (amire) kivessék, és legyen aki (ami) kivesse. Egyik kutya, másik eb, mondhatnánk stílszerűen, természetesen a legkisebb sértő szándék nélkül. Mindenesetre fentebb idézett két kritérium nálunk fenékig megvolt, ezért aztán ezidáig virágzott is az ebadó nemes intézménye.

Kutyát egyébként sok ember tart és még ennél is több ember tartott, mielőtt az ebadót néhány éve ripsz-ropsz, csak úgy fölemelték. Eb—ember viszonylatban különben alig-alig van nyoma az egyenjogúságnak; az esetek túlnyomó többségében a gazda határoz arról, legyen-e kutyája, a kérdéses ebet viszont csak igen ritkán kérdezik meg, vajon legyen-e gazdája, főként ki legyen az, aki majd kiszemeli őt kutyájának. Pedig az már a kétlábúak társadalmából is ismeretes: korántsem mindegy, hogy kit szeretünk meg egy életre. Hát még ebben a relációban! Az érzelmek szavatossága ugyanis csak kutyáéknál hosszú, a gazdák szeretete már sokkal múlandóbb, persze nem mindegyiké, tehát tisztelet a remélhetően szépszámú kivételnek.

Mégis, emlékezzünk csak azon bizonyos egyszervolt ebadóemelésre, amikor jóemberek hű kutyájukkal és autójukkal hármasban egyszercsak kiruccantak a kies hegyekbe, hogy aztán onnan csak kevesebben, pontosabban kettecskén térjenek haza. És csak a legritkább esetben fordult elő, hogy a szeretett személygépkocsi maradt az erdőben, nyilván azért, mert benzinkút híján ő ott nem tudna létezni, ám a gazda sem maradhat az erdőben, hisz akkor ki vezetné haza a kocsit...

Egy okos kutya persze — s melyik nem az —, az eszével mindezt játszi könnyedséggel fölfogta, a lelke viszont már nehezebben emésztette meg a dolgok ilyetén pénzközpontú alakulását. A tartós kalóriahiány mellett tán ez is az oka, amiért az ilyen elcsapott eb, kóbor adóalany bánatosan járt-kelt a világban, s nem értékelte eléggé a kedvezményt, miszerint kedvére csatangolhat a savasesőöntözte szép természetben.

— Nos — noha tán bizarr a párhuzam —, márcsak ezért is megkockáztatom: hasonlóan a vadonatúj útlevélrendelethez, ez a mostani ebadóeltörlés is közérzetjavító intézkedésként fogható fel. A kutyaközérzetet ugyanis remélhetőleg megjavítja. Elméletileg, mindenesetre. Mert, az már ebszemszögből is külön balszerencse, hogy gazdáikat újabban bizonyos közeledő emberadók foglalkoztatják...

Van, kire kivessék, van aki kivesse. Ami vigasztaló: bárhogy is alakuljanak ezek a dolgok, nincs az a magas adókulcs, amely miatt egy kutya a gazdáját elhagyja. Így hát az ember—eb kapcsolat emberebb kapcsolat lesz. És ez is valami, ha kutyább idők jönnek...

Münz András

– Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál, ezért láthatatlanná teszem a jövedelmedet...

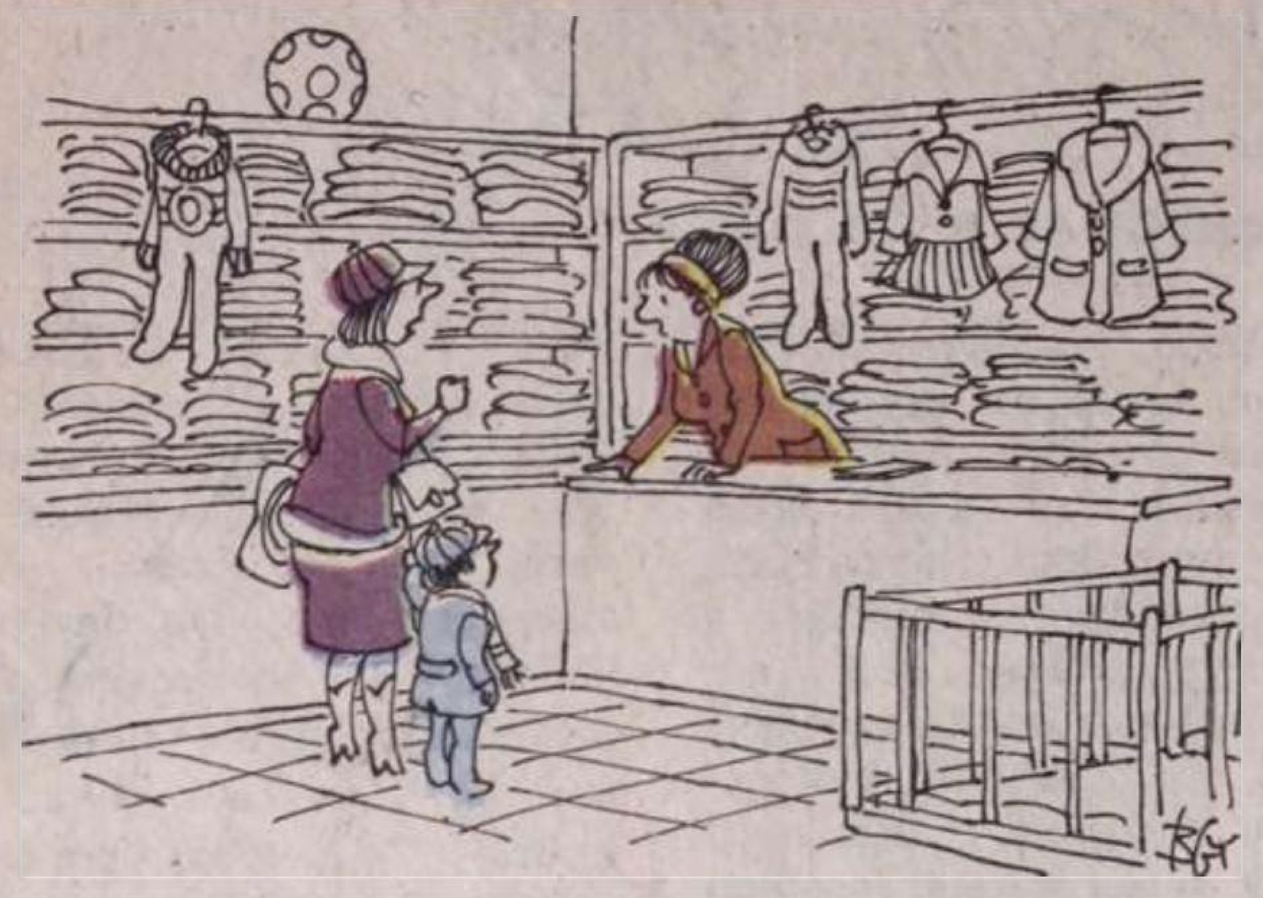
– ... és jövőre biztosan megkérdezik majd, hogy miből telik neked ennyi ajándékra...

– Aki jó volt, annak importtüzelőt rakunk a cipőjébe...

Argentína elnökének szép emlékei vannak Magyarországról

NEKÜNK IS

– A jövő évi árakról bezzeg nem dalol a gyermekkórus...

VEGYES BOLT

FOTÓSAROK

KALITKA

Olyan szabadok vagyunk, mint a madarak.

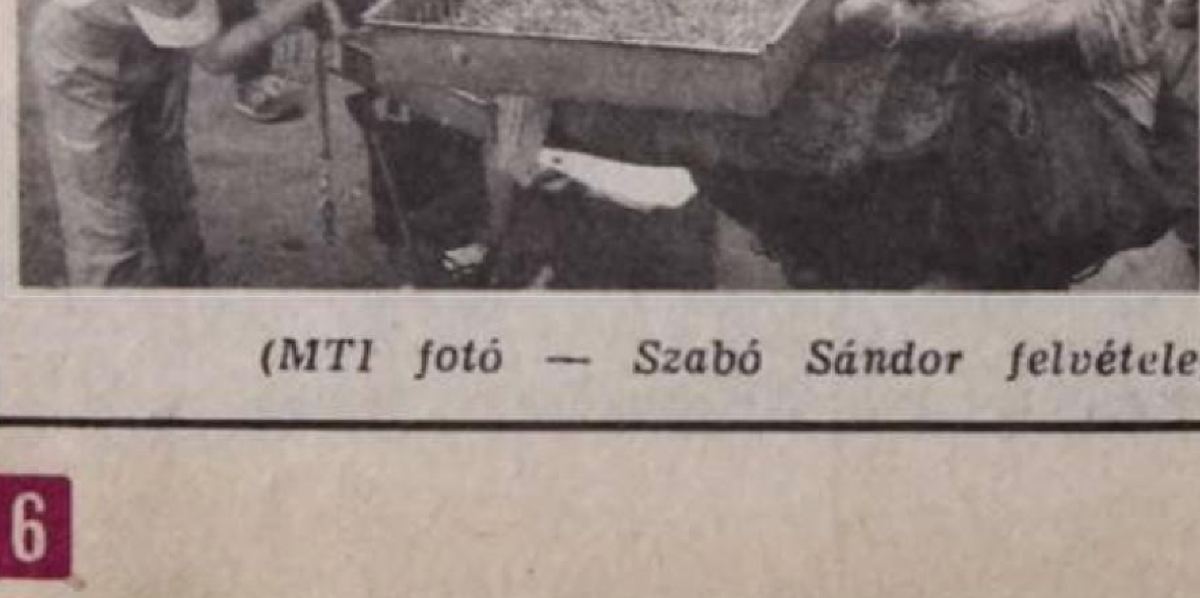
Lehetőségeinknek csak korlátaink szabnak határt.

„Nálunk még a korlátok is üvegből vannak." Ezt Sándor György humoralista mondta, akkor, amikor még mondott ilyeneket.

„Szabad vagyok, mondta a majom a rácsnak. Én nem, mondta a rács, engem majmok köré zártak." Ezt a két sort a Rolls együttes énekelte, akkor, amikor még énekeltek ilyeneket.

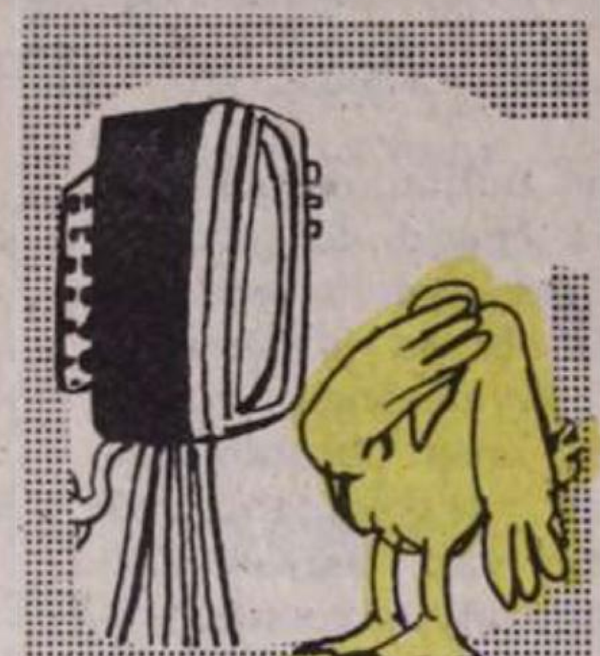
Jó a madárnak. Van szárnya, tud repülni, de ha ehhez nincs kedve, fogja magát, ül a kalitkájában és arra gondol: madarat tolláról, embert kalitkájáról.

efespé

(MTI fotó — Szabó Sándor felvétele)

A FÖLD E. SPÉTER-DÍJ

Azon a szerda éjjel, amikor még éjfélkor sem akart végetérni a tévéműsor, egy kissé elbóbiskoltam a készülék előtt. Nem is csoda: az utóbbi időkben elszoktunk már az ilyen maratoni hosszúságú össznépi ajándékoktól. Legutóbb, ha jól emlékszem, közel másfél évvel ezelőtt, a mexikói labdarúgó világbajnokság idején kellett ilyen sokáig virrasztanunk, ám mint az eredményekből kiderült, abban sem volt sok köszönet.

Nem úgy mint most. Ezúttal csupa köszönet volt az egész szerda éjjel, az egész Pesti Vigadó. Nem tudom, ki milyen álomba ringatta magát a készülék előtt, nekem sikerült Amerikába képzelnem magam. Azt álmodtam ugyanis, hogy van kétszázezer forintom, amiből díjat alapítok, s ezt a díjat Föld E. Spéter-díjnak nevezem el. Az amerikaiak először ugyan sokallták a díj összegét, de azután rájöttek, hogy a pénznek nincsen szaga, ám kamata annál inkább. Így azután beleegyeztek, hogy ezentúl minden évben november 18-án — az amerikai naptárakban ez Föld nap előestéje — nagyszabású ünnepséggel teszik még emlékezetesebbé a Föld E. Spéter-díj átadását.

Szerénységem tiltja, hogy e gálaest minden fennkölt pillanatáról beszámoljak. Már csak azért is, mert az emlékezet véges, ráadásul időnként felriadtam álmodozásomból, és ilyenkor ismét a hazai tévéműsor jelent meg a képernyőn. Az Ablakban például bemutattak egy kisfilmet, mely a nyíregyházi videoszemlén elnyerte az egyik díjat. A filmen hozzáértő emberek dolgos gyülekezete nyulakat fog be. A nyúlfogók eltökélten és komoly szakmai tudással teszik ártalmatlanná a veszélyes rágcsálókat. Még azt is látjuk, hogy a tapsifülesek kétségbeesetten vergődnek a hálóban. Ha jól láttam egy nyuszinak sikerült egérutat nyernie, az egyik nyúlfogó pedig akkorát esett, mint egy kétajtós szekrény, amikor átbukott a sajátmaga által felszerelt hálón. A film a zsűri indoklása szerint azért nyert díjat, mert egy csipetnyi humort is tartalmazott. Minden bizonnyal ez a kétajtós szekrényt idéző mozdulat lehetett a humor. „Mi a nyúlnak drukkoltunk" kommentálta az Ablak riportere a filmet, s ezzel minden tévénéző egyetértett. Mi már csak ilyenek vagyunk: drukkolunk a nyúlnak, de szeretjük a nyúlpaprikást. Egy-két dolog megfekszi a gyomrunkat, de azért a dollárnak drukkolunk.

Ekkor már ismét Amerikában voltam, ahol az USA legnevesebb művészei jöttek össze, hogy vidám, az úttörő ünnepségek bensőséges hangulatát idéző esten vegyék át az idei Föld E. Spéter-díjat. A washingtoni állami munkás-paraszt forradalmi gyermekkórus egy kánkán dallamára elénekelte alapítványom megzenésített szövegét, amelyből egyértelműen kitetszett: kétszázezer forint évi kamatát lehet felosztani az erre érdemes amerikai művészek között. A többmillió amerikai tévénéző olyan hírességeket láthatott a műsoromban, mint például Jane Fonda, Woody Allen, vagy Elisabeth Taylor. Még Errol Flynn is ott volt, aki ugyan közel három évtizede halott, ám épp most derült ki a róla szóló háromrészes filmsorozatból, hogy káprázatos színészi karrierjét letakart hullaként kezdte. Ezt a szerepet olyan jól alakította, hogy azonnal elindult a hírnév felé vezető úton.

Miközben hullottak a Föld E. Spéter díjak, tíz tévéállomás közvetítette élő adásban, amint az engem ábrázoló kis szobrocskát átadják az erre érdemeseknek. Mint megtudtam, az amerikai ízléscsinálóknak nem kis fejtörést okozott, milyen anyagból mintázzák meg ércnél maradandóbb emlékművemet. Volt aki azt javasolta, legyek zsírból, míg mások azt szerették volna, ha a Föld E. Spéter szobrocskák hóból készülnek. Zsír és hó mindig lesz, szólt az indoklás.

Hogy a vita miként dőlt el, nem tudom. Időközben újból visszazökkentem a kibontakozással terhes mai magyar valóságba. Ismét a magyar tévét néztem. Volt még sörszívó verseny a városligeti Petőfi Csarnokban, a vasárnap esti Híradó pedig fiatal fradisták hőstetteit örökítette meg; nemzeti und szocialista önérzettől átitatva lobogtatták azt a nyugatnémet zászlót, melyet minden bizonnyal bátor csatában, az NSZK elleni válogatott mérkőzésen zsákmányoltak. A meccs után, amint azt fotóriporter kollégánk elmesélte, a bátor suhancok megostromolták az MTK klubházát. Egy hatalmas kő még a televízió közvetítő kocsiját is eltalálta.

Nagy kő esett le a szívemről. Ismét elszunyókáltam és azt álmodtam: milyen szerencse, hogy nem akkor találták el a közvetítő kocsit, amikor az a Föld E. Spéter-díj átadását közvetítette...

Föld S. Péter

EZ NEM A VIGADÓ

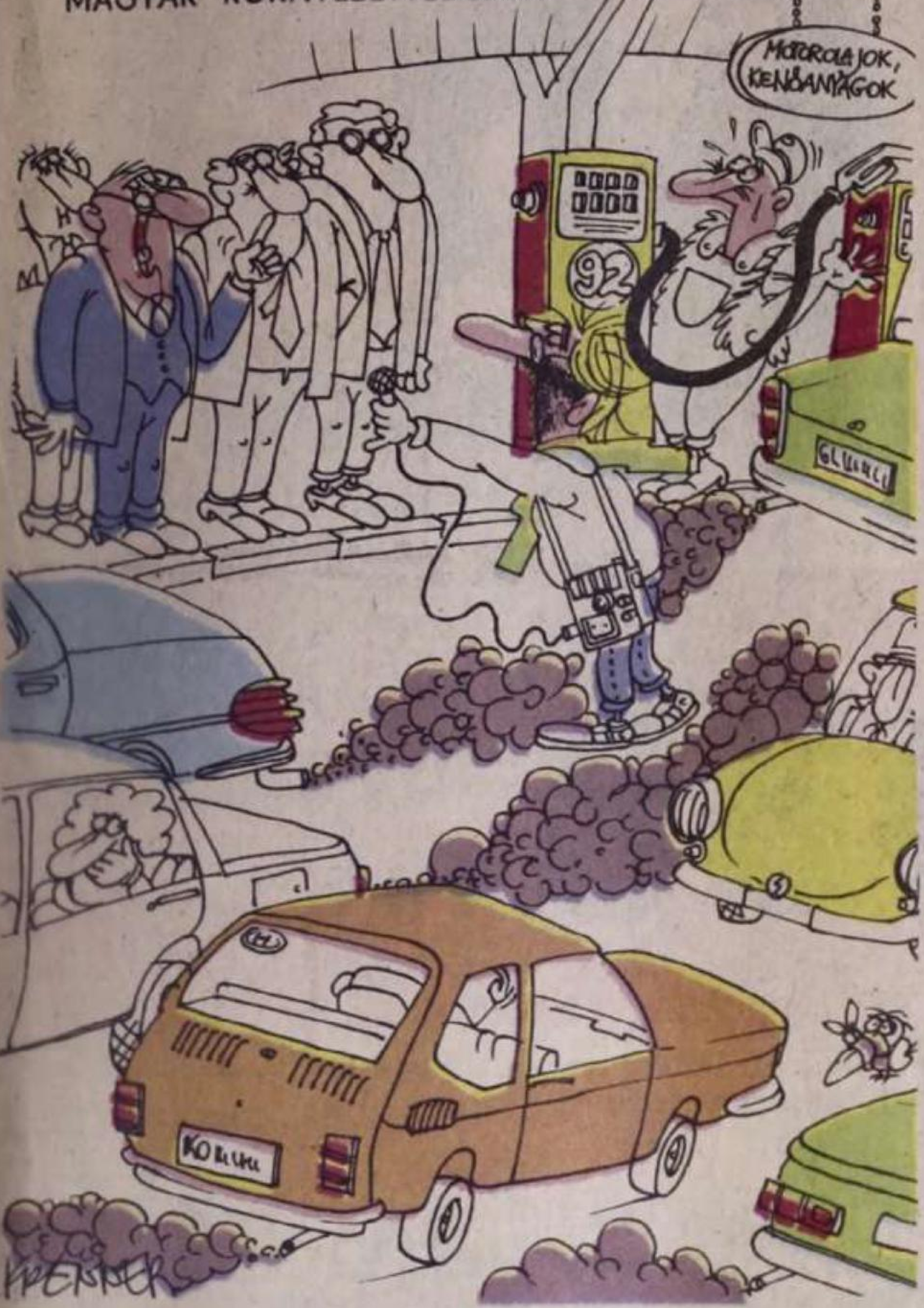

– Reprezentatív műsor keretében adjuk át a nyugdíjakat...

Szigorúbban büntetik az ittas vezetőket

CSAK A KÖZLEKEDÉSBEN?

MAGYAR KORNYEZETVÉDELEM

– Kár, hogy nem emeljük fel a benzin árát is, mert akkor sokkal kevesebb autó füstölne...

TERMÉSZETVÉDŐ

DOBOZOLÁS

A Filmátvételi Bizottság házi vetítőjében kattogva peregtek le a vetítőgépen az új magyar filmeposz, az „Ötér' túrót" utolsó kockái. Tomor Dezső, elsőfilmes rendező tövig rágta a körmét, s most a Bizottság megfellebbezhetetlen ítéletét várja a hirtelen felgyújtott neonlámpák hunyorogtató fényében.

— Nekem tetszett — riadt fel álmából a Bizottság elnöke — gratulálok Dezsikém! Nem lesz egy kasszasiker, dehát ugyebár, még korántsem dőlt el az a vita, hogy áru-e a kultúra, vagy sem.

— Bocsáss meg, Béla bátyám — törölte le verítékét az elsőfilmes — de nem lesz az egy kicsit túl erős jelenet, amikor a főhősöm Dáciája pont a nyugdíjas pártkörzet székháza előtt robban le?

— Ugyan, Dezsőkém, ne aggódj. Egyébként a te Dáciád mennyit fogyaszt a városban?

— Nem túlzottan direkt ebben a jelenetben az áthallás?

— Az nem — viszi tovább gondolatait az elnök —, de ha már az áthallásnál tartunk, az én Dáciámban állandó zörgés hallható a hátsó sárhányó felől. Mi a fene lehet ez...?

— Béla bátyám, ne haragudj, hogy ilyenekkel zaklatlak, de szerintem túllőttem a célon, amikor az a lány meztelenül jelenik meg a koszorúzáson.

— Ja, igen, igen. A picike még mindig nagyon csinos. Emlékszem, én fedeztem először fel. Még mindig az operatőröddel jár?

— Nem. Már a sminkesnőkkel. Béla bátyám, én a te érdekedben, nem akarok balhét, mert az már mégiscsak túlzás, amikor teljesen meggondolatlanul, és nyilván téves politikai nézetektől vezéreltetve egy burundi diákkal énekeltettem el, hogy: „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország..."

— Jaj, el is felejtettem mondani, hogy a zene nagyon ügyes. Neked, Dezső öcsém, van ehhez érzéked! Nem próbálkozol mostanában videoklipekkel? Baromi jól fizet.

— De talán sokan félreérthetik azt az üzenetemet, amikor az ellenzéki beállítottságú pozitív hősöm egy csomó egeret csempész be a Nőszövetség kongresszusára.

— Az is remek! Teljesen ártalmatlan a sztori, de téged nem értelek. Olyan érzésem van, mintha azt akarnád elérni, hogy a filmedet betiltsák...

— Erről van szó, Béla bátyám, tisztelettel! Ha te most betiltod a filmemet, akkor nagy szolgálatot teszel nekem. Mert akkor ugyebár a film dobozba kerül, ez a hír hamarosan elterjed az országban — erről majd én gondoskodom —, és ha mondjuk három év múlva előveszik, akkora siker lesz, hogy kicserélhetem a Dáciámat egy Toyotára.

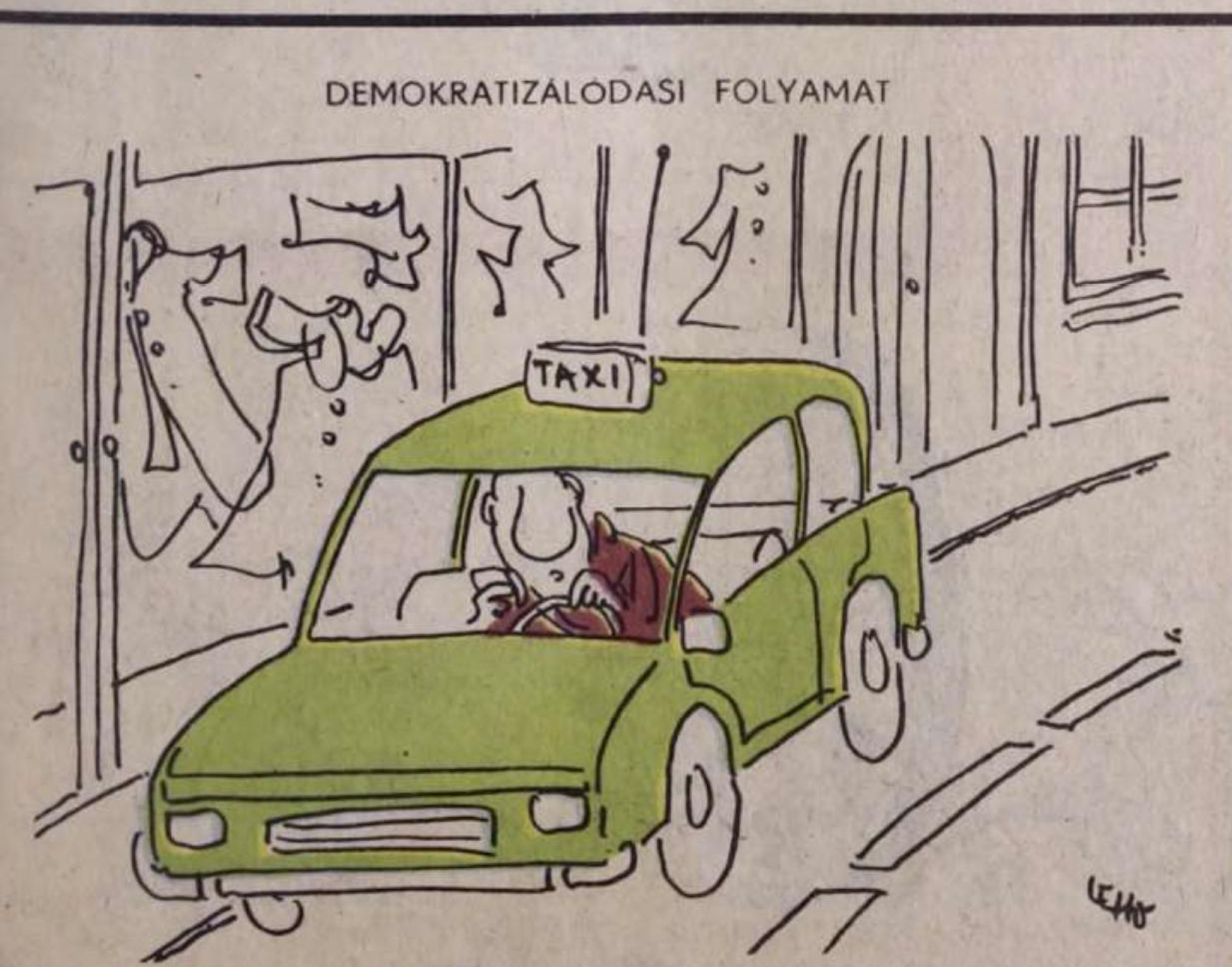
— Megértelek, Dezsőkém, de sajnos szó sem lehet róla. A filmtároló dobozokat ugyanis nyugatról importáljuk, és nincs rá keret. Bizony, Dezsőkém, egy ideig most össze kell húznunk magunkat. Tehát: a jövő héten országos premier!

Trunkó Barnabás

ANGYALI FELESÉG

DEMOKRATIZÁLÓDÁSI FOLYAMAT

Vettem. Tehát 14.30, Grósz Károly, de milyen utca?

DOHÁNYZÓK ELLENI HARC

– A saját egészsége érdekében fogjuk agyonverni!

– Tetszik tudni, a hintó az valahogy más volt!

– Mit hoz a Mikulás? És mit hoz a jövő? . . .

VOLT JOBB...

– Régen ezt a bírálót kineveztük volna ellenségnek . . .

FORDÍTOTT LICITÁLÁS

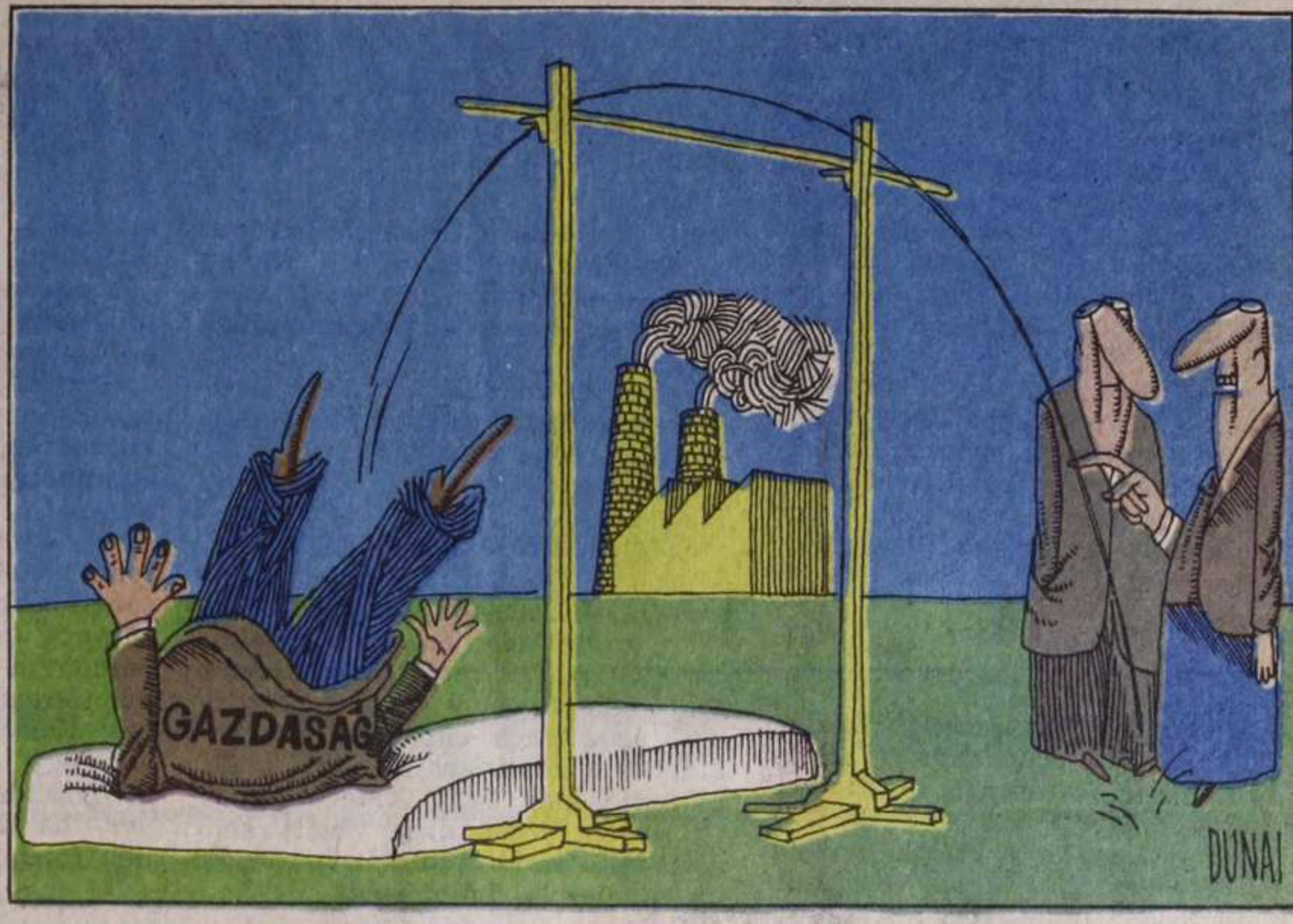
– Egy darab mai témájú forgatókönyv, ki készíti el a legolcsóbban?

– Mihez képest?

MINŐSÍTÉS

– A magyar versenyzőnek az új ugrásfajtát még gyakorolnia kellene.

– Fogalmazzunk inkább úgy: most már mindent nem lehet kapni!

FOCITÖRTÉNELEM

VAN BAL

Volt jobb, van bal.

Úgymint: balsors, balfogás, balfácán, satöbbi.

Minthogy az árvíz is, az aszály is elmaradt s a szömörce is gyengén fizetett, igencsak rossz évet zárt a nagysikolyi Bősz Üvöltés. Összedugták akkor a fejüket, meg az orrukat, kinek mije volt, mármost mit kéne tenni.

— Pofonegyszerű — mondta az öreg Sóbujtó. — Licenszet kell vásárolni.

Az öreg Sóbujtó még Antidühring emlőin szítta magába a know-how-t, világos hát, hogy nyerő ember, sőt, gegmen lehetett a Bősz Üvöltésnél.

— Nafene — szólt Döngő, az elnök. — Aztán mi az a licensz?

— A licensz az majdnem olyan, mint a kilenc, csak l-lel.

Abban maradtak, hogy japán mintára tranzisztoros mini-végvejzert fognak gyártani, mert a japán tranzisztoros mini-végvejzert világszerte úgy kapkodják, akár az ingyentejet, méghozzá valutáért.

Tíz év sem telt bele és máris kikerült a satu alól a nagysikolyi végvejzer első három mintapéldánya. A japán mini-végvejzer akkorra már fél grammot nyomott, szinkrontolmácsolásban énekelte a nagy tőzsdék záróárfolyamait, de cipőt, is talpalt. Tucatját három fillérért árulták, de aki beküldött három préselt képecskét csókolódzó galambokkal, az ingyen is hozzájuthatott.

A nagysikolyi példány némileg elmaradt a paraméterek mögött. A legminibb-végvejzer sem sikeredett öt mázsánál könnyebbre, tizenkét markos legény taszigálta tanácsháztól a plébániatemplomig és vissza. Amellett nem talpalt cipőt, s ha azt kellett volna énekelnie, hogy plimplimplim, neki csak glugluglu jött össze, ami azért nem mindegy. Minthogy egy-egy példány ára az ötezermillió dollárt is meghaladta, a nagysikolyi végvejzernek valahogyan nem volt igazi sikere a tőkés piacon. Sőt, még a tőkétlenen is csak fogcsikorgatva.

Viszont lett egy nagyon érdekes mellékhatása. Egy rosszul tömített nyíláson nagy mennyiségű idiótin pöfögött ki a nagysikolyi végvejzerből. A masina körül legelésző kecskék azt belélegezték s ennek hatására hirtelen többszörösére növekedett a túróhozamuk. És ez a túró — láss csodát — túróbb volt minden túrónál, a túrók túrója volt ez a túró, elannyira, hogy a kapitalista világ is szilaj örömkiáltások közepette vetette rá magát és fogyasztotta, amíg a szeme is kigúvadt.

— Megfogtuk az isten lábát — mondta az öreg Sóbujtó. — Ami elment a végvejzeren, bejön a túrón. Sőt, mostantól a végvejzertől is megszabadulunk és csak túrót termelünk, ami óriási megtakarítás. Már a nemzetközi reklámkampány szlogenjét is látom magam előtt: „Túrót kap tőlünk, nem végvejzert!"

— Hogy mondják angolul, túró? — kérdezte Döngő, az elnök.

— Gőzöm sincs.

— Tudtam, hogy magára számíthatok.

A végvejzereket aztán kihurcolták a kiserdőbe s egy didergős őszi hajnalon mindannyiok sorsa beteljesedett. Valamennyit fejbe verték és elásták, hogy ezzel is javítsák helyzetüket a környezetszennyezők csoportjában.

Igen ám, csakhogy a várt eredmény ismét elmaradt. A végvejzerből kipöfögő idiótintól megfosztva, a kecskék leálltak a túrótermeléssel, és attól kezdve újra csak bogyókat produkáltak említésre méltó mennyiségben.

— Na, most aztán mi legyen? — kérdezte Döngő, az elnök a zárszámadón.

— Nagyon egyszerű — mondta az öreg Sóbujtó. — Szervezzünk kéregető brigádot és töltsük be esdeklésünkkel valamennyi nagyobb városunk utcáit és köztereit.

— Tudja, mi a maga baja, Sóbujtó bátyám? — bólintott nagyot Döngő, az elnök. — Hogy már a hülyesége sem a régi. De azért mi szeressük...

Peterdi Pál

BAKI BAKI HÁTÁN

A párizsi Louvre-ról írja a Népszabadság: „első építője *Philippe Auguste* volt 1190 és 1202 között".

Tévedések elkerülése végett: ez a bizonyos Philippe Auguste nem a neves magyar építész Augusztnak, nem is a hasonnevű budai cukrásznak volt rokona, hanem *király* vala, s mint ilyen, nem építője, hanem *építtetője* a Louvrenak. Ha pedig egyszer tudjuk, hogy király volt az eszemadta, akkor a nevét magyarosan, Fülöp Ágostnak illenék írnunk, ahogy ugyanabban a cikkben például V. Károly, I. Ferenc és több Lajos is magyar néven szerepel, nem pedig mint Charles, François és Louis.

*

A Magyar Nemzetben olvasom: „Eszembe jut *egy verssor,* amely így hangzik: »Nekem a kérés nagy szégyen...«".

Nekem meg egy másik verssor jut eszembe: „Neve, ha van, csak áruvédjegy..." Mármint a költőnek. Ha viszont nincs neve, akkor még annyi sem. Tehát mondjuk ki: az első idézet Nagy Lászlótól, a második József Attilától való.

*

Mostanában valósággal halmozódnak a melléknévi igenevek. Íme egy „szépségdíjas" mondat a Népszabadságból: „Az iráni olaj*fúró*tornyok ellen *intézett* amerikai rajtaütést Washington az amerikai kísérettel *hajózó* kuvaiti hajókat *ért* támadásra *adott mérsékelt* és arányos válaszlépésnek nevezte."

Egyetlen mondatban hat participium (köztük három „fonalas"): ez alighanem országos csúcs!

*

„Véráldozat a közmegegyezésért" — áll a Magyar Hírlap egyik címében, a második oldalon. Vér szerencsére nem szerepel a cikkben. Nem is szerepelhet, hiszen az első oldalon, ahol a cikk kezdődik, ugyanez a cím még *„Vezéráldozat* a közmegegyezésért" alakban szerepel. Igaz, kiderült, hogy itt véren kívül még vezért sem áldoztak, mindössze két betűt. És az is micsoda különbség!

*

„A bonni kormány" — ahogy a Népszabadság tudósítója jelenti — *»pozitív megértéssel«* fogadta az Egyesült Államok akcióját."

Megvallom, én a pozitív megértésnek még a puszta fogalmát is *negatív megértéssel* fogadom...

*

Legalább három gyermeket nevelő szülők — hallom a tévéhíradóban — tagjai lehetnek a Nagycsaládosok Klubjának, s ezzel *„jogot nyernek arra, hogy bármikor javaslatot tegyenek"* a családok helyzetének javítására.

Hogy is van? Eztán csak a klubtagok joga lesz, amit eddig az Alkotmány minden felnőtt magyar állampolgár számára lehetővé tett? Eztán, ha — teszem — a sportéletre vonatkozó javaslatot akarok tenni, előbb be kell lépnem egy sportklubba? Ha a női divathoz kívánok hozzászólni, tagjává kell válnom a Nőszövetségnek? Helyes, ha fontos társadalmi kisközösségek alakulnak: majdan ők lehetnek egy demokratikusabb intézményrendszer bázisai. De csak akkor, ha *valóságos* jogokkal lesznek fölruházva.

*

Magyar Nemzet, sportrovat: *„A magyar labdarúgás legöregebb szurkolói sem emlékeznek arra, mikor esett bajnoki mérkőzésen 12 gól."*

Úgy látszik, én még a legöregebbeknél is öregebb lehetek, mert még nagyjából emlékszem 1955 januárjáról arra a bizonyos Honvéd—Vörös Lobogó (vagy Bástya?) mérkőzésre, melyet télen, Budapesten, jeges pályán játszotta s melynek eredménye 9-7 volt Honvéd javára. Igaz, hogy ez gól, nem pedig 12, de talán ez valami. (Közelebbi példa: pár év Volán—Bp. Honvéd 6-6. A szerk

*

Ugyanebből a rovatból: „ille volna kételkedniük... nem Da noki szaktudá*sán*, képessége*in*. inkább *azon*, hogy..." stb.

Mivel én kételkedni nem vala*min*, hanem valami*ben* szoktam most is erősen kételkedem ab*ba* hogy a hírlapíró által használt új szerű vonzat helyes-e.

*

Furcsa mondat a Népszabadság ból: „egy *fából kifaragott tölgyf csónak* feneke került a felszínre"

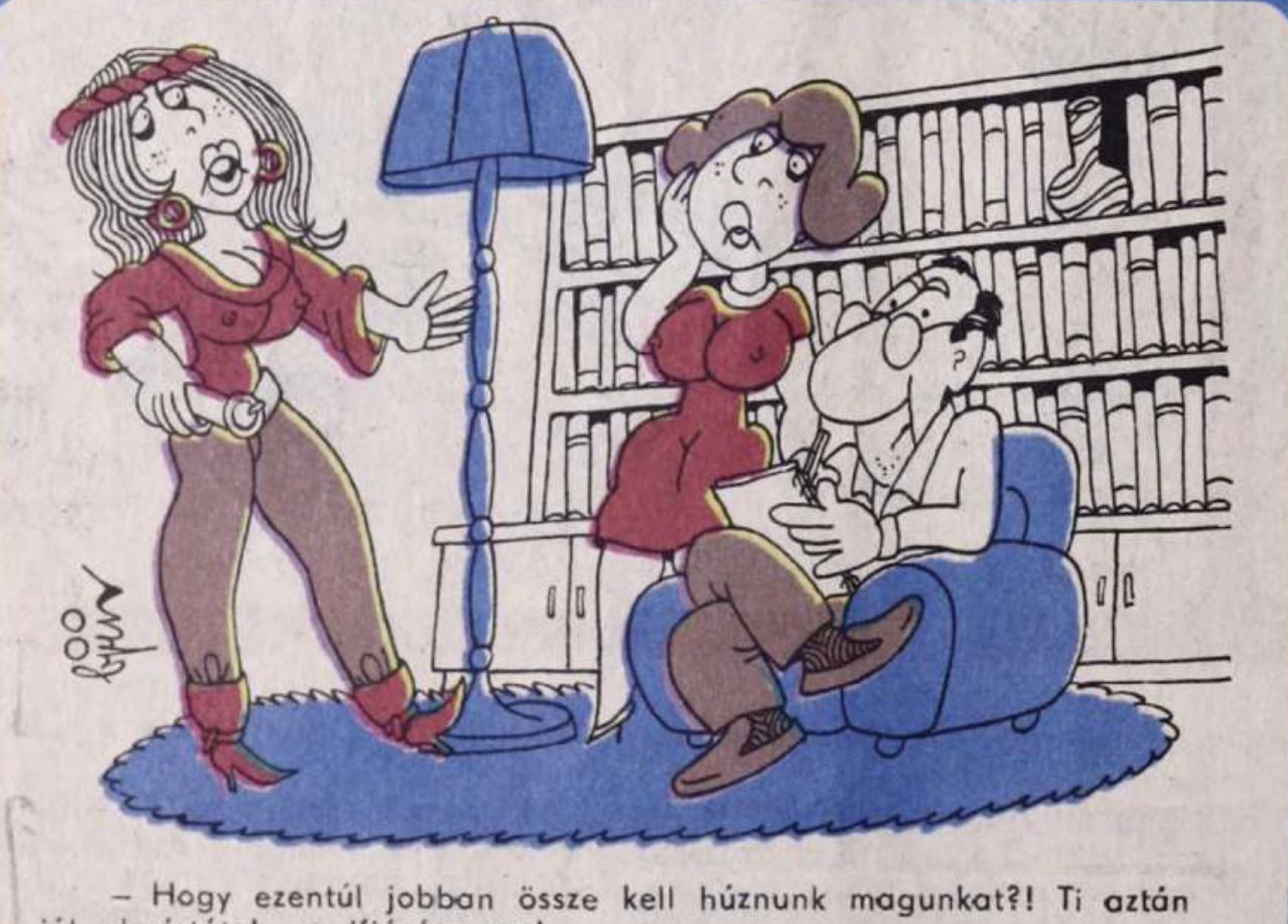
Nem tudom, mi ebben a szen záció. Az igazi az lett volna, ha az a tölgyfa csónak nem fából van kifaragva.

*

Panaszkodik a rádióban a sport riporter, hogy nem lehet leolvas ni a Ferencváros labdarúgóinak zöld-fehér mezéről a pici szürke számot. *„Ha nem személyes ismerőse az embernek az illető, még az utcán sem ismernők fel..."*

Még ott *sem?!* Az ember úgy képzelné, hogy utcán még azt a pici számot sem viseli az illető!

Timár György

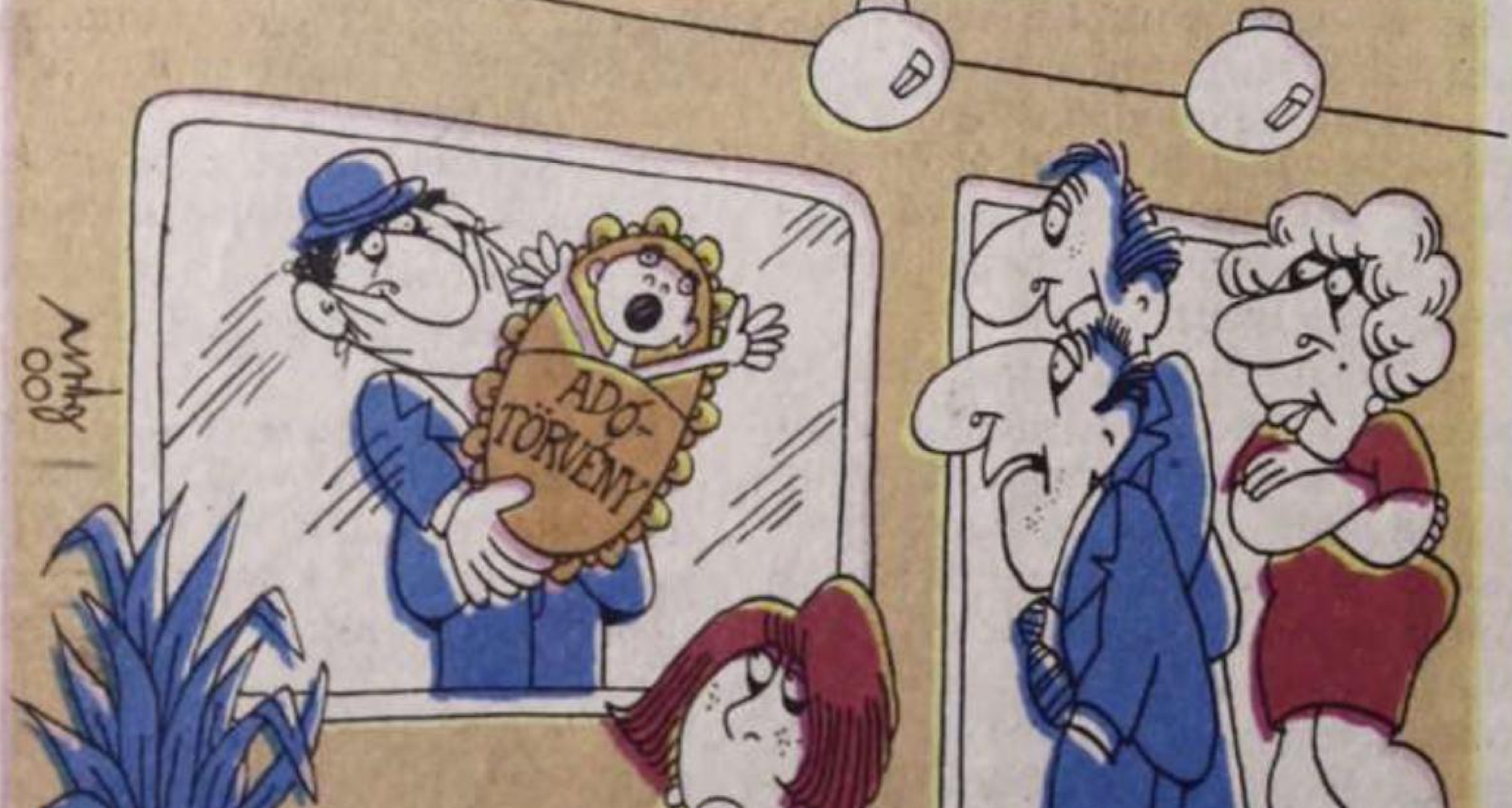
– Hogy ezentúl jobban össze kell húznunk magunkat?! Ti aztán jól elszúrtátok az ifjúságomat!

SZUPER CASANOVA

– Mondja, munka után megvárhatom?

KORASZÜLÖTT

– Hát... majd meglátjuk, életképes-e...

FONYOMÓCSOLAKÓ

ima

HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
SAJDIK,
FÜLÖP,
DUNAI

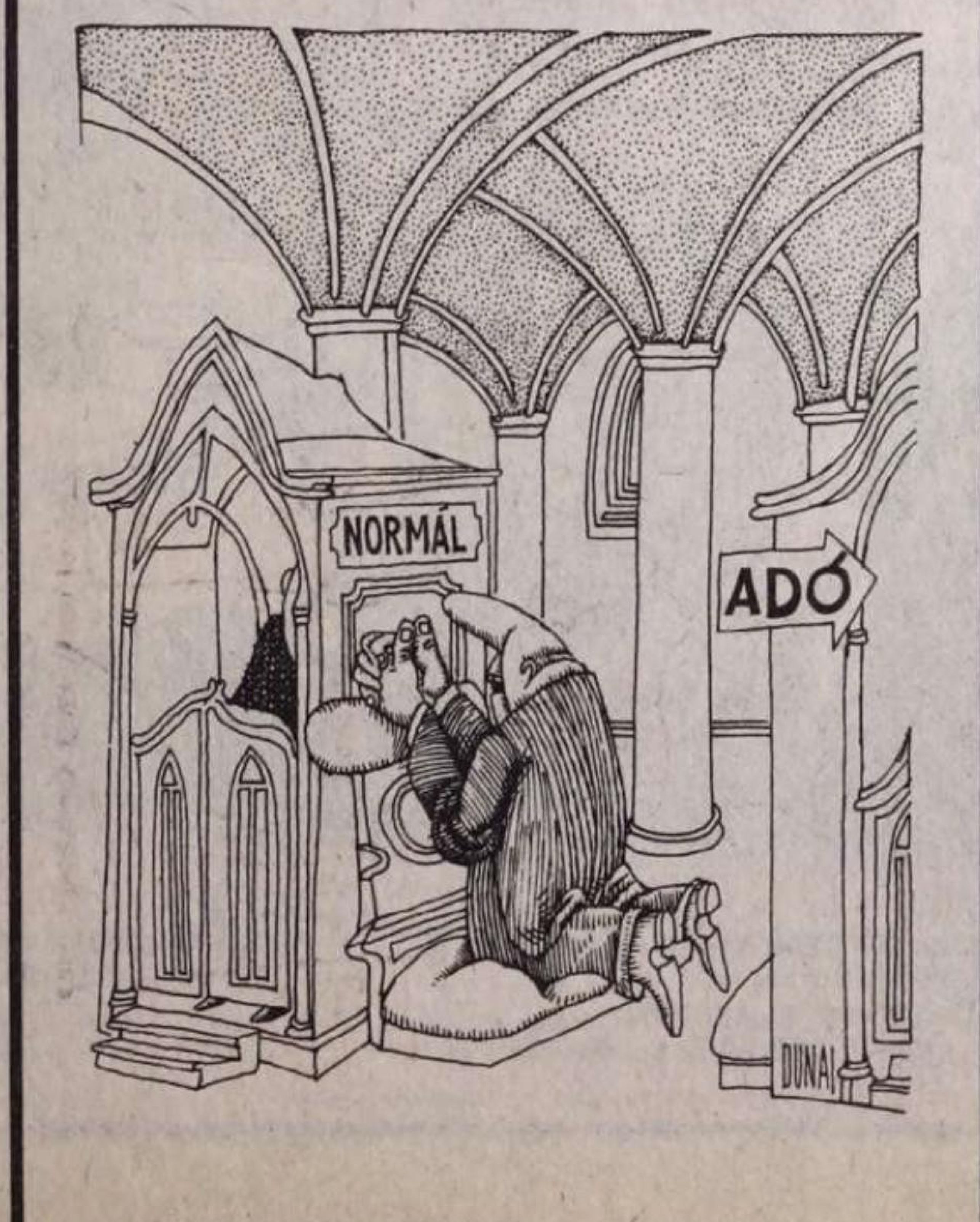

A jegestömlőt is megvették

Csilingel az ajtó, belépek az állami boltba. Az egész napi futkosás után maga a nyugalom szigete. Csend, béke, por... A sarokban kornyadozik az eladó. Üdvözlésképpen megemeli a fején nyugvó jegestömlőt, de pár pillanattal később már meg is bánja elhamarkodott mozdulatát. A tömlőt is megvették. Látva leendő riportalanyom siralmas állapotát, taktikát változtatok, s én is átalakulok vásárlóvá.

— Nadrágszíjat keresek.

— Jövőre kéne, mi? He? — és fügét mutat. Nincs más hátra, megveszem a fügét és már megyek is, hátrahagyva a polcokon a már kicsomagolt több köbméter levegőt.

A második címen biztonságképp belepillantok a noteszomba, mielőtt kilépek a kapualj alól. Hirtelen nyomasztó érzésem támadt. Nem minden interjú alkalmával tesznek a riporter vállára ötvenkilós cementeszsákot.

— Mit bámul? Talán arra vár, hogy lelopják a hátáról?

Elindulok. A közeli mellékutcába befordulva fokhagymaillatú suttogás állít meg. Visszasuttogok:

— Pszt... Most már leteszem, nem figyelnek. Nélkülözhetetlen Emberek címmel készítek riportsorozatot.

— Akkor jó helyen jár — bólint a suttogó pufajkás. — Kérem, tessék megírni, hogy én mélységesen csalódtam az emberekben!

Sok minden voltam már az életben: kulák, reakciós, néplázító... De hogy vénségemre ezt kellett megérnem. Előrehozott vásárlót csináltak belőlem... — s szipog, mint Nemecsek, akinek kisbetűvel írták a nevét.

— Ne búsuljon! Nélkülözhetetlen emberekre mindig szükség lesz!

— Gondolja? — néz rám a zsebkendőnek álcázott lepedő mögül. — Csak az a kérdés, hogy hol. Kalányos szakival húsz évig voltam nélkülözhetetlen, ami ugye nem azt jelenti, hogy mi nem nélkülöztünk... Aztán most a Kalányos szaki valahol Kanadában a Transcocler-nál lett nélkülözhetetlen...

A magnetofonra pillantok, már csak pár méter szalagom van hátra. Kénytelen leszek félbeszakítani a Nélkülözhetetlen Embert.

— Mi, akik annyi minden alól kikotortuk ezt az országot...

— Elnézést, a szakmáját ha lehetne...

— Hómunkás vagyok...

Dián Tamás

— Díszburkolatbontás lesz...

SAJTÓNAP

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Gyártja: a Csongrád Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat
Szeged, Hajnóczy u. 18. 6722
Telefon: (62)-26-622. Telex: 08-2238

Vevőszolgálat: Szeged, Tisza Lajos u. 67. 6725
Telefon: (62)-19-075

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Vikár Gyula: Gyógyítás, öngyógyítás c. könyvét; — 1945 előtti folyóiratokat, újságokat; — A Moebius SF magazin 1. számát; — Barsi: Az üstökös és az Egy lélek visszatér c. könyveit; — A Budaörsi Füzetek 1973., 1974. és 1975. évi számait; — Pál—Róka—Sinka: Utazás a bolygók között c. könyvét; — Működőképes asztali rádiót; — A Világ Ifjúsága 1950 és 1960 közötti évfolyamait; — A Ciné Revue c. folyóirat számait; — D. F. Glut: A birodalom visszavág c. könyvét.

KÍNÁLNAK: Pioner CT—1060W típusú duplakazettás decket; — Alpine autodecket; — A Képes 7 1986—87-ben megjelent egyes példányait; — Koncz Zsuzsa, Hofi Géza és Rhoda Scott lemezeit; — Kézi kötőgépet; — Az Universum sci-fi novelláit, kilenc kötetben; — Botond—Bolics: Idegen bolygón született és Ezer év a Vénuszon c. könyveit; — Az Élet és Tudomány sci-fi novelláit, két kötetben; — Párizsi Divat, Színházi Élet c. lapokat; — Elektromos gyalut; — Háromajtós szekrényt; — 3 db 3 collos könyökcsövet; — Bontott moziakparkettát; — Parkettaszegőlécet; — Szovjet gyártmányú, hordozható színes tévét; — 35 db üvegtéglát; — 68×110 cm-es és 58×110 cm-es üvegtáblákat; — A Pesti Napló 1935., 1936. és 1938-as bekötött évfolyamait; — 78-as fordulatú lemezeket; — 40-es, tűsarkú farmercipőt; — PGN 15—DM típusú olajégőt; — Sharp 1010 H(S) típusú kétkazettás magnódecket; — Mikrolin I. típusú játékvasutat (mozdony, 4 kocsi, sínek); — Powerlin típusú hobbi barkácsgépet;— Széchenyi Zsigmond kilenc vadászkönyvét; — Ed McBain nyolc krimijét; — Agatha Christie-könyveket; — Moldova György: A pénz szaga, A Szent Imre induló és az Elhúzódó szűzesség c könyveit; — Ken Follett: Tű a szénakazalban c. könyvét; — Két kedves, játékos kéthónapos kiscicát ajándékba, állatbarátoknak.

CSERÉLNEK: Autóba szerelhető mini hifitornyot, kétkazettás magnós rádiót és automata mosógépet jó állapotban levő használt bőr ülőgarnitúrára; — Két nagy pálmát pianínóra; — Bélyegeket, könyveket, régi újságokat gyufacímkékre, képeslevelezőlapokra; — Papagájt (kalitkával) villanyvonatra; — Pioneer CT 1060W decket, ill. Alpine autódecket Aiwa AD—F—640 vagy AD—F620 típusú magnóra; — C64-es felhasználói és játékprogramokat hasonlóra; — Kisméretű, jó állapotban levő, sötétbarna nutriakucsmát varrógépállványra; — Tesla B90 típusú mono szalagos magnót dekoratív szobanövényre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban a jövőben csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokot, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

TÉLAPÓTÓL MOSDÓSZIVACSOT...

Irok a Télapónak (vagy Mikulásnak), hogy hozzon nekem mosdószivacsot, mert az üzletekben nincs. Most már tudom, hogy könnyelmű voltam, amikor a régit egyszerűen kidobtam a szemétbe. Akkor még azt hittem, majd bemegyek az üzletbe és veszek másikat. Hát ez nem ilyen egyszerű! Hónapok óta keresem, de nincs. Amikor utoljára vásároltam, akkor még válogathattam is: kéket akarok vagy zöldet, oválisat vagy szögleteset. És most nincs. Már mosogatószivacs sincs. Semmilyen sincs. Azért gondoltam, hogy írok a Télapónak: hozzon nekem szivacsot. Ígérem, meg fogom becsülni.

Borhidan Florica
Budapest

HELYBENJÁRÁS

Megátalkodott budapesti tömegközlekedő lévén minden reggel a 14-es villamos káposztásmegyeri végállomásához sietek. Sokáig személyes balsorsomnak könyveltem el, hogy háromnegyed nyolc és negyed kilenc között — bármikor kíséreltem is meg az utazást — a villamos minden alkalommal csak a kocsiszínig, a Berda József utcáig közlekedett. No nem baj, gondoltam, felszállok, addig sem kell áznom-fáznom a villamosmegállóban. Ott már jöhet egy 12-es is, amelyik szintén elvisz az Élmunkás térre, a metróhoz.

A fortélyos ötlet nem vált be, mert az érkező 12-es villamos is kiállt a forgalomból. A következő úgyszintén. Most már ott toporoghattam . tovább mérgelődő, munkába siető utastársaimmal együtt. Igaz, már félúton.

Üdvös lenne, ha a BKV egy kicsit jobb szervezéssel megszüntetné a sokakat bosszantó reggeli helybenjárást.

(halmos)

AMIT MA LEMOSHATSZ...

Hosszú hónapok óta fut a Petőfi rádió Reggeli csúcs című adásában egy hirdetés, amely a Hélia-D arclemosót reklámozza — egy kissé szokatlan módon. Így: a mama vagy a papa bekiált a fürdőszobába, hogy vajon a leányka az egész napot ott akarja-e tölteni, mire a kislány visszakiált, hogy nem tudja lemosni magáról a *tegnapi* sminkjét... Ennek megkönnyítésére ajánlja aztán egy kevés egy behízelgő hang a Hélia-D arclemosót.

A hirdetés kimondatlanul is arra biztatja serdülő leánykáinkat: ne mossák le a napközben felkent sminket, még aznap este (akkor talán még a langyos víz is levinné), hagyják az arcukon másnap reggelig, akkor majd segít a Hélia-D arclemosó, á: 140-ért, direkt diáklányoknak ajánlva.

Hogy eddig — legalábbis nyilvánosan — egyetlen szülő vagy bőrgyógyász sem tiltakozott ez ellen a reklám ellen, és a Reggeli csúcs szerkesztősége sem lát benne kivetnivalót, azon meglehetősen csodálkozom. Pedig a hirdetés sokba kerül, aki megszövegezte, megkapta a tiszteletdíját — tehát mindenki jól jár. Kivéve a serdülő lányok bőrét, az egész éjszaka rajta hagyott sminkkel...

Dr. Rott Nándorné
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

kében összeesküvősdihez kezdjen. Lenin szerint a felkeres, ha nem összeesküvéskeres, ha nem összeesküvésre, nem is a pártra, hanem az élenjáró osztályra és a nép forradalmi lelkesedésére épül. Egyúttal konkrét ter-

Ezt mondta volna Lenin? Szinte hihetetlen!

(A Kisalföld c. lapból ollózta Dömötör Emőke, mosonmagyaróvári olvasónk)

☐ NOSZTALGIA. A Kisfaludy Színház művésze, Fáy László lép színpadra hétfőn délelőtt három órakor a győri Ady Endre Művelődési Házban. A zenés monojáték

Vagyis kora hajnalban! A nemjóját, ez aztán a matiné!

(A Kisalföldben találta Szabó Anikó, győri olvasónk)

Erotikus SeX Show 22 h-tól

Kíváncsiak lennénk, milyen egy nem erotikus szex-show. Illetve... nem is lennénk olyanra kíváncsiak!

(Egy plakáton észlelte Jánosi Tibor)

● 41 ÉVES, 55 CM MAGAS, elvált, értelmiségi nő egy kislánnyal, intelligens, gyermekszerető férfi

... majd megnövök én!

(Az Expressz újságból merítette Lőrincz Imre)

20.05: Családi kör. A láthatatlan gyermek.
20.55: Unokáink sem fogják látni.

Talán unokáink is láthatatlan gyermekek lesznek? Kár!

(A Dolgozók Lapjában lelte ifj. Babits Károly, esztergomi olvasónk)

Egéríz. A bor színe, tisztasága változatlan. Íze az egér vizeletéhez hasonló. Gyenge formáját – mely különösen a tokaj-hegyaljai borokra

Kóstoltátok, gyerekek? Egészségetekre!

(Egy borászati szakkönyvben fedezte fel Ráski László, szikszói olvasónk)

NEM MI HIBÁZTUNK!

Köszönjük a Ludas Matyi október 28-i számában, a Tücsök és bogár rovatban Iván Kornél észrevételét, amely szerint egy reklámhirdetésben vállalatunk új neve teljesen megegyezik a régivel.

Együttal közöljük, hogy nem mi vagyunk a ludasak, hanem a Magyar Hírlap, amely tévesen közölte vállalatunk új nevét a reklámhirdetésünkben. Ennek bizonyítására a dokumentációt szerkesztőségük rendelkezésére bocsátottuk.

Köszönettel:

ALFA Élelmiszer és Vegyiáru Kereskedelmi Vállalat

Németh Sándor marketing-előadó — **Rózse Mártonné** osztályvezető

VILÁGSZÁM

című rejtvényünk megfejtése:

— Hallani nem lehet, kérem, mert csak olvasni tud, de beszélni nem.

200—200 forintot nyert:

Schubert Alexandra, Budapest, Latabár Kálmán u. 11., 1041

Molnár Attiláné, Kaposvár, Engels u. 8—10., 7400

Bakti István, Hatvan, Lehel u. 4., 3000

Kellemes könyveket kívánunk!

AZ ÉRTÉKE EREDETI, AZ ÁRA CSAK A FELE

A Könyvért Félkrajcár könykereskedéseiben mesekönyvek, ifjúsági regények, szépirodalmi művek, útikönyvek és ismeretterjesztő kiadványok választékából féláron vásárolhat.

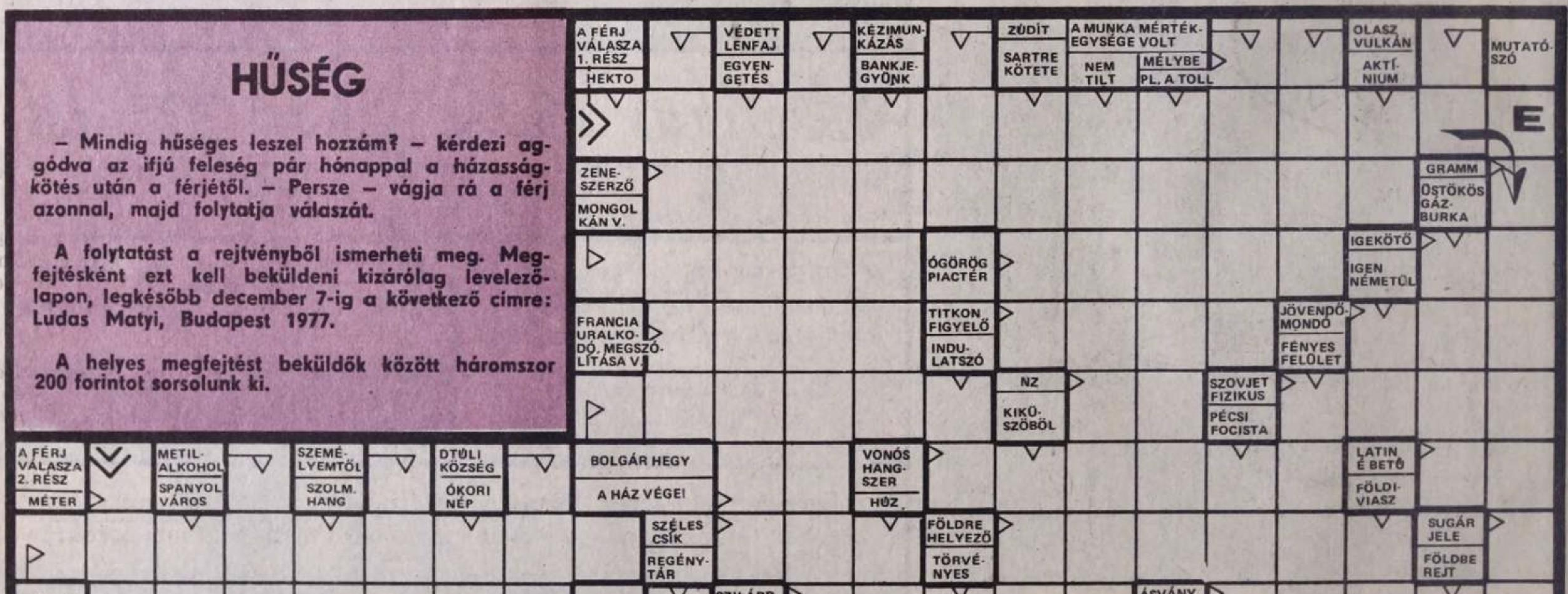
— Budapest VI., Nagymező u. 52.
— Budapest XIII., Radnóti Miklós u. 18.
— Budapest III., Kerék u. 2.
— Budapest XIX.,Vörös Hadsereg útja 98.

HŰSÉG

– Mindig hűséges leszel hozzám? – kérdezi aggódva az ifjú feleség pár hónappal a házasságkötés után a férjétől. – Persze – vágja rá a férj azonnal, majd folytatja válaszát.

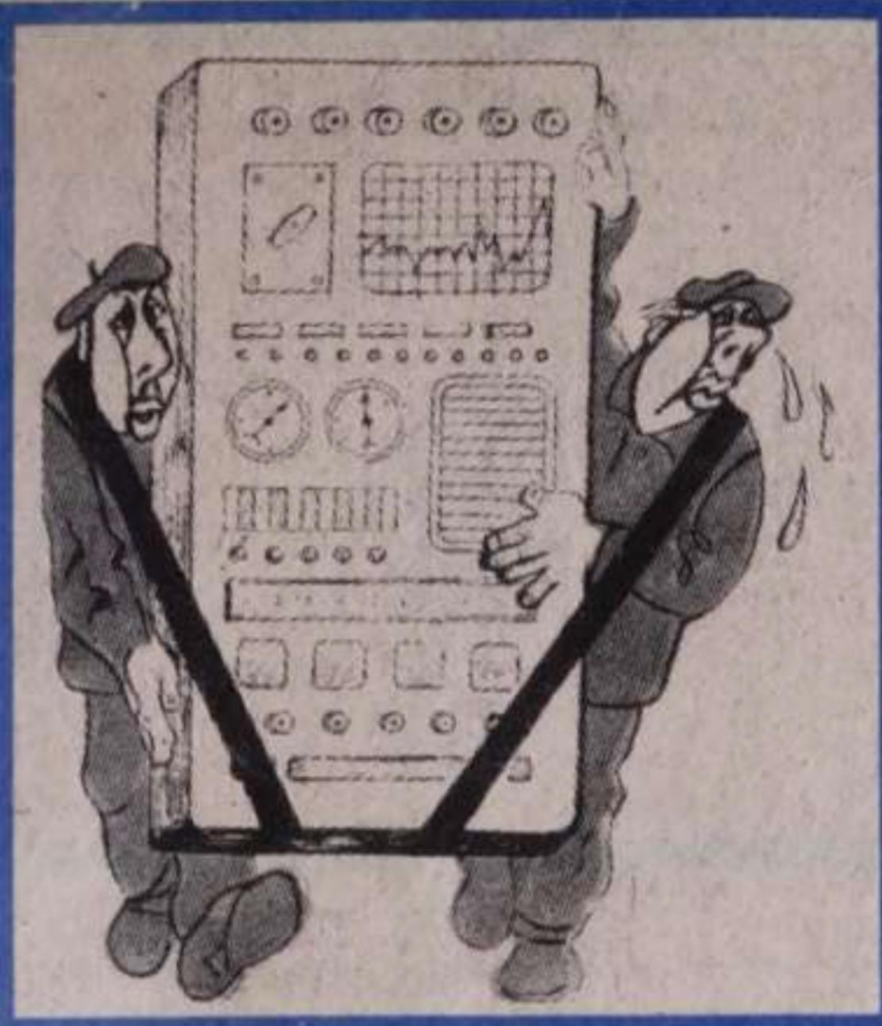
A folytatást a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb december 7-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

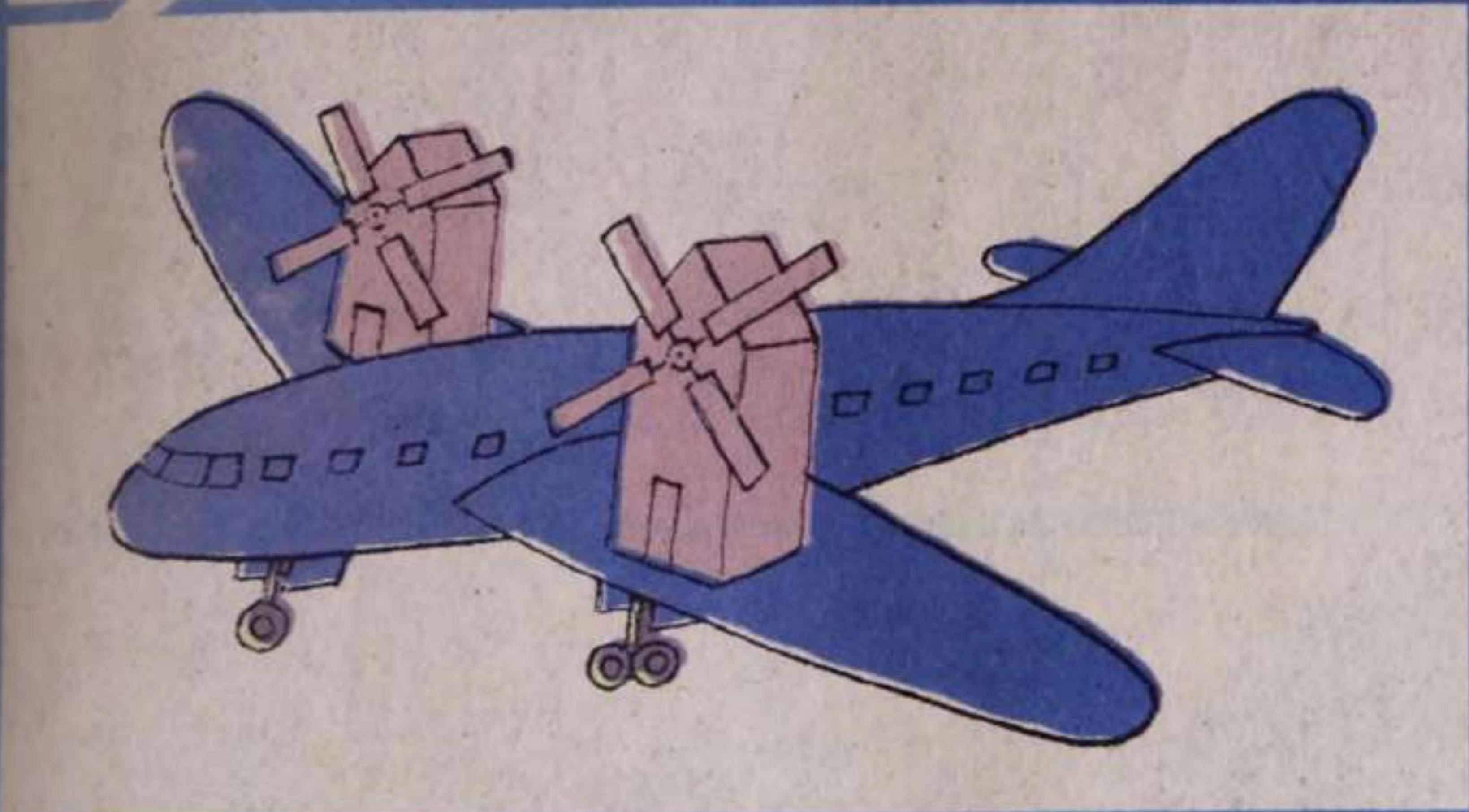
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

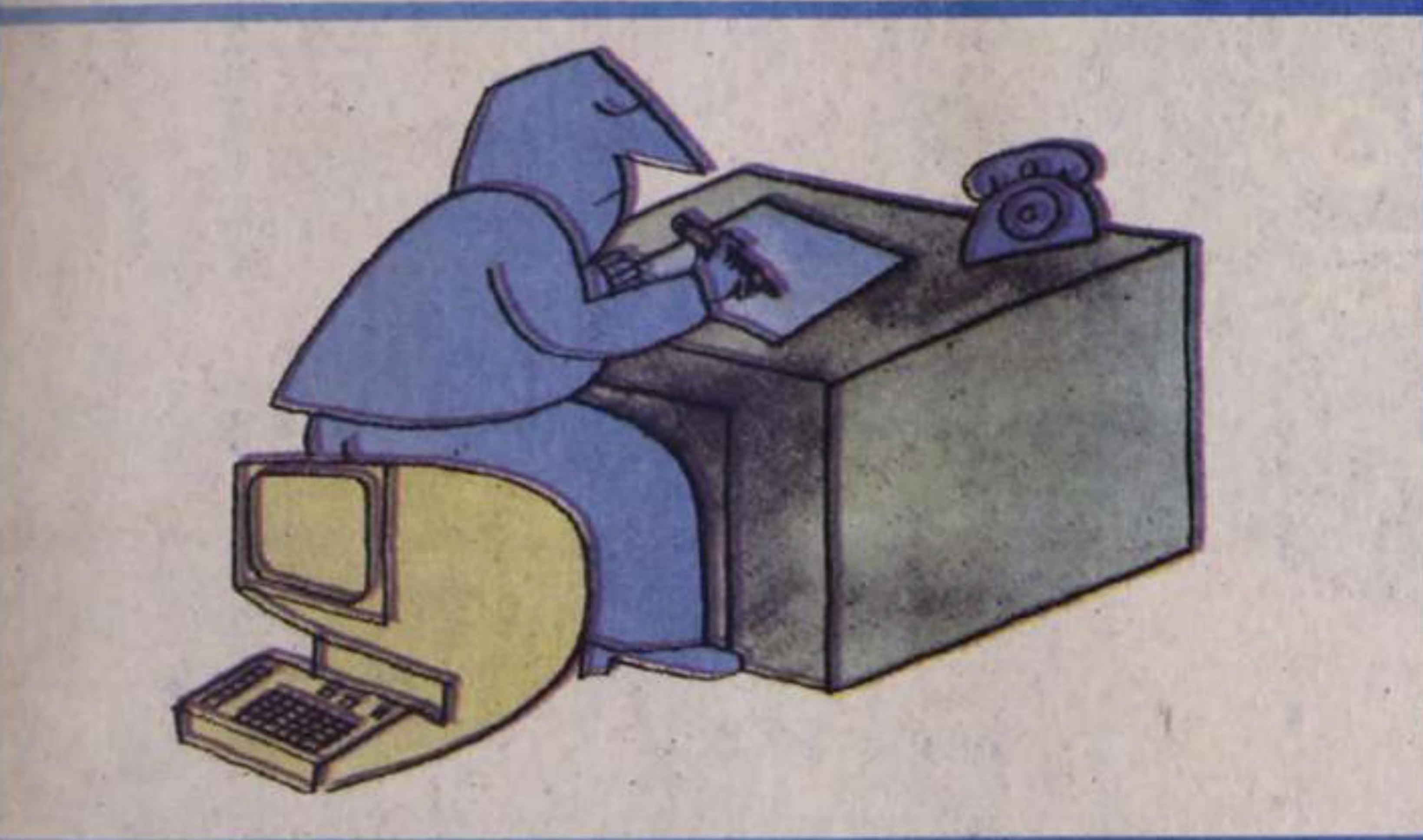

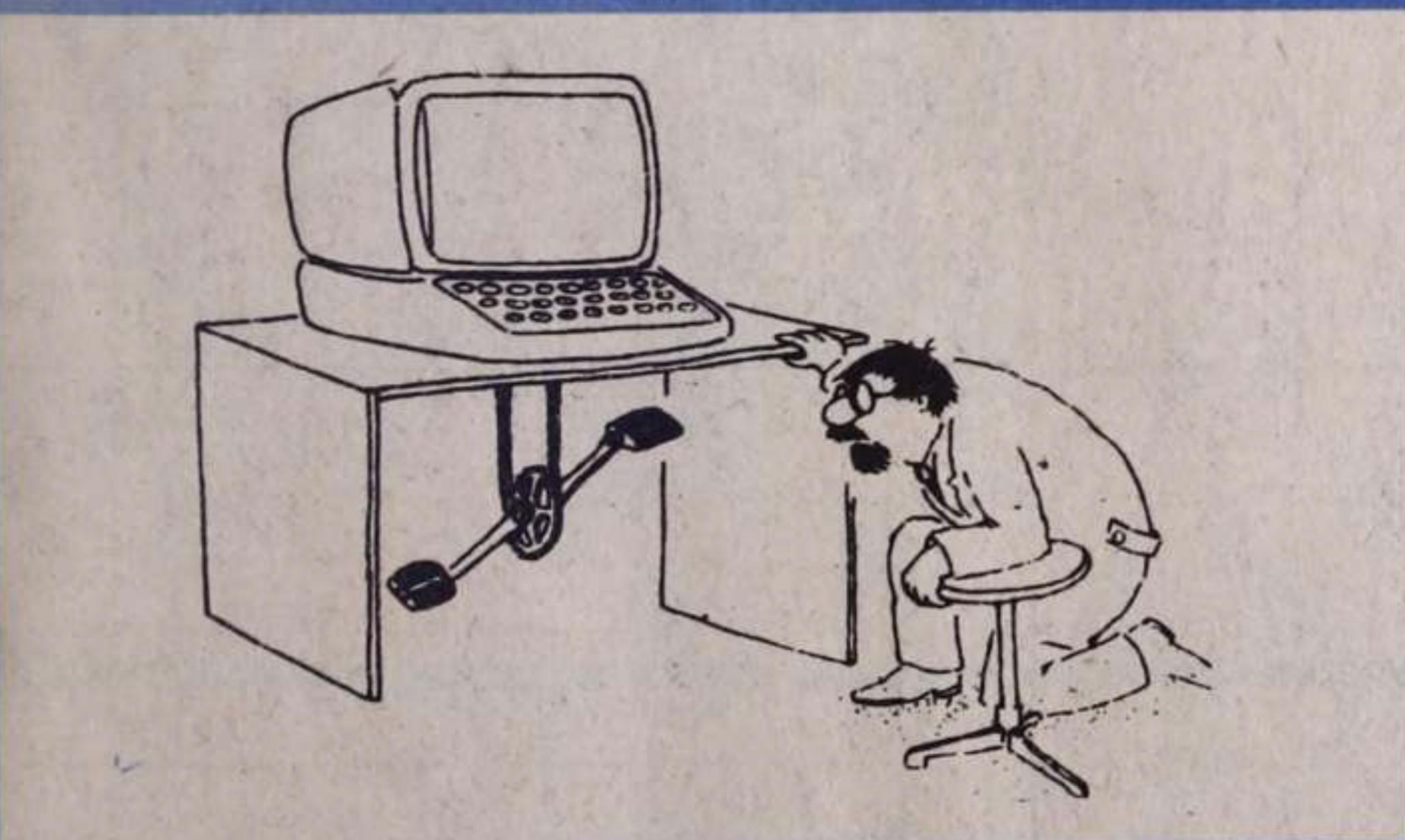
IMPORT HUMOR

CSÚCS-TECHNIKA

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

TRIBÜN

A lovas büszkén kocog át a sáros réten. A felesége gyalogosan cubakol mögötte.

— Halló — kiált a férfira egy járókelő —, miért nem engedi az asszonyt is lovagolni?

— Sajnos, neki nincs lova.

*

Az orvos fogyókúra gyanánt testmozgást ír elő a páciensnek. Néhány hét múlva telefonon érdeklődik.

— Nos, leadott már valamit?

— Hát persze. A jókedvem teljesen eltűnt.

*

Az austini Morris Williams golfpálya különös hírnévre tett szert. A sűrű bozótból időnként előlép egy jól öltözött férfi és revolverrel kényszeríti az éppen arra haladó magányos játékost, hogy adja át az értéktárgyait. Majd udvariasan megköszöni és kéri az illetőt, hogy folytassa nyugodtan tovább a játékot. A golfpálya vezetősége most érdekes módon próbálja kivédeni a dolgot.

— Amíg a rablót el nem fogjuk — mondta Charles Jordan, a létesítmény igazgatója —, addig nálunk minden rendőr ingyen golfozhat.

*

Mike Tyson-nak elmesélték, hogy következő ellenfelének terve van a nehézsúlyú világbajnok legyőzésére.

— Mindenkinek van terve — mondta a fekete izomember. — Egészen addig, amíg meg nem kapja az első pofont.

*

Az Egyesült Államok főiskolai rögbibajnokságában 105 csapat indul. A kansasiak tavaly a 104. helyen végeztek. Kilátások?

— A mostani csapatunk — mondta Bob Vallesente edző — talán egy hajszállal gyengébb a tavalyinál...

(p. p.)

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**

Főszerkesztő-helyettes: **FEKETE GÁBOR**

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: **VÁGNER FERENC** vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

87.2308/20-48

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

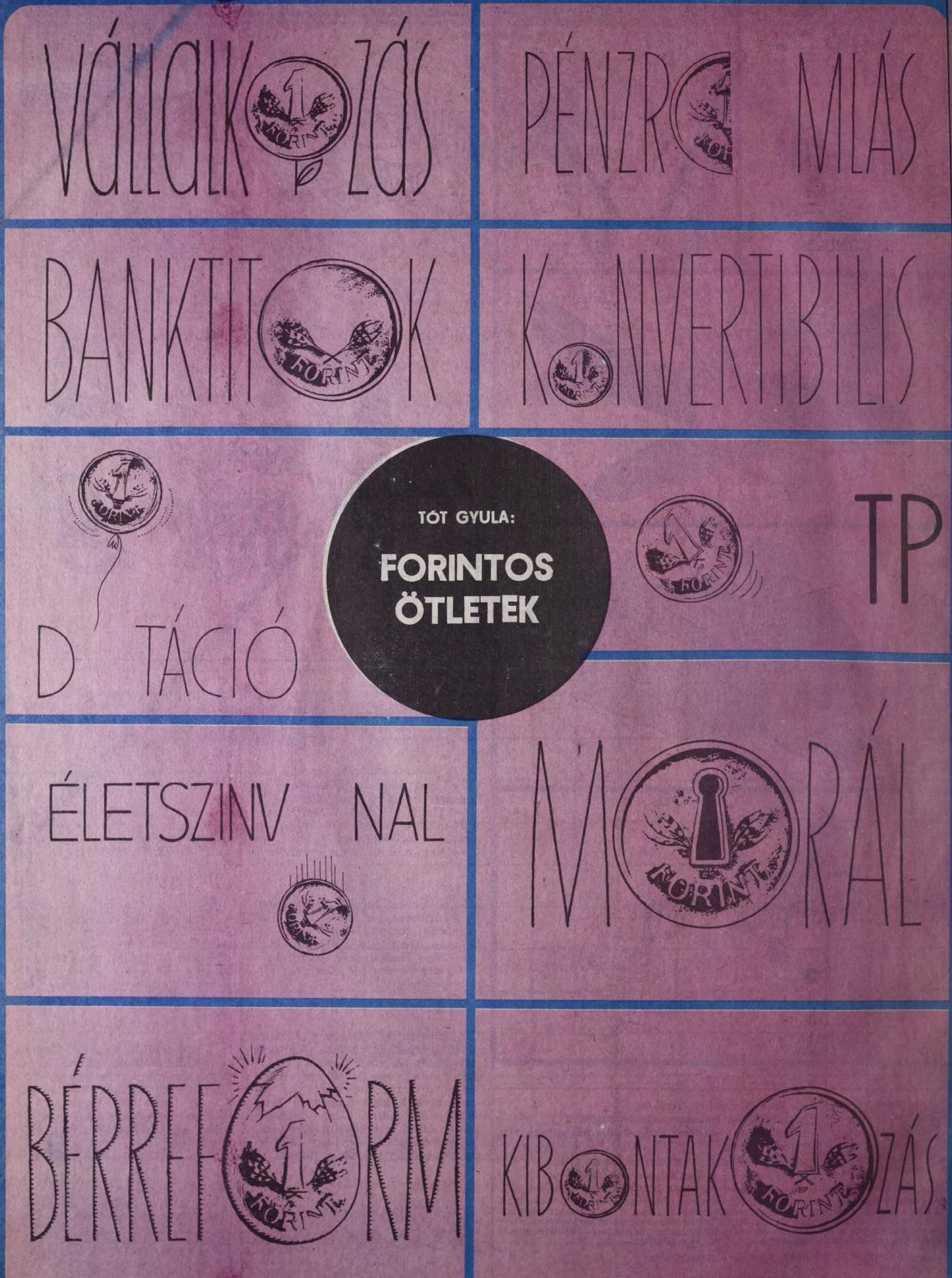
— Én újabban komputerrel irányított hajvágó gépet használok az üzletben — dicsekszik a fodrászmester.

— Honnét vetted?

— Magam találtam fel. Egyszerű az egész. A vendég bedugja a fejét a gépbe, a forgókések működni kezdenek és már kész is a hajvágás.

— Jó, de nem egyformák a fejek!

— Az biztos. De csak előtte...

TÓT GYULA:
FORINTOS ÖTLETEK
VÁLLALK ZÁS
PÉNZR MLÁS
BANKTIT K
K NVERTIBILIS
TP
D TÁCIÓ
ÉLETSZINV NAL
M RÁL
BÉRREF RM
KIB NTAK ZÁS